

ISKRE

LETNIK: 41 | ŠTEVILKA: 3

KAZALO

UVODNIK	2
DOKAZUJEMO SE	4
ALI JE ŠKOFIJSKA GIMNAZIJA VIPAVA NAŠLA	
FORMULO ZA IZRAČUN ZAČETKA IN KONCA KROGA PROBLEMOM?	6
MED RESNIČNOSTJO IN SMRTJO - SKUPNOST CENACOLO	8
»POT IZ ODVISNOSTI«	9
LIKOVNA DELAVNICA	10
EKSKURZIJA ISTRA	12
DUHOVNI VIKEND	12
EKSKURZIJA V TRST	13
ŠPORTNO SREČANJE ŠKOFIJSKIH GIMAZIJ 2009	14
12. ŠKOFIJSKI DAN MLADIH	16
WILLIAM SHAKESPEARE	8
KRALJ LEAR	8
VABILO, KI NE ZASTARA ...	9
JELO BREZ DELA	10
SEN KRESNE NOČI	11
MATURANTSKI PLES	12
RECESIJA NA RTV	13
ŠIBAMO V AKCIJO	14
DI(V)JAK	28
EN DAN ALI KATERE PLENICE BOMO UPORABLJALI ...	30
ŠGV'S GOT TALENT	32
ŽIVOBARVNE POČITNICE	52
POČITNIŠKO BRANJE	54
ŽIVLJENSKA ZGODBA SKOZI OBJEKTIV	56
JIH POZNATE?	58
IZPOVED 4.C	62
TOP MODEL	63
HOROSKOP	68
ANKETA	70

37.014.77

ISKRE

Iskre

inv.št.:K /

šolsko glasilo

18044

SEMENIŠKA
KNJIZNICA
V VIPAVI

UREDNIŠTVO

META KOMPARA & KRISTI HODAK

FOTOGRAFIJE

FOTOGRAFSKI KROŽEK

TEHNIČNI UREDNIK

ČRT HAREJ

NAKLADA

250 izvodov

MENTORICA

IRENA KRAPŠ VODOPIVEC

VIPAVA, JUNIJ 2009

UVODNIK

polétje -a s () 1. *del leta med pomladjo in jesenjo; kako suhoparno!* Slovar se res ne spozna na pomen besed. Del leta! Najboljši del leta! Poletje je čas, ko smo nagrajeni za vse naše muke in trpljenje, za vse neprespane noči in strta srca, zaradi nepravilne monarhije, ki s kruto hierarhijo izkorišča svojo avtoriteto in ocenjuje svoje uboge tlačane.

Do poletja so končali delo. Jaz. Ti. On. In njemu ni uspelo. Se osvoboditi nadvlade. Na vročem in soparnem polju klopi in stolov bo prisiljen opravljati tlako, ker se je avtoriteta odločila, da svojega dela ni opravljal dovolj marljivo. Zanj držimo pesti.

knjiž. fant z devetnajstimi poletji *star devetnajst let*. Naši predragi maturantje brez glave drvijo po šolskih hodnikih in v velikem pričakovanju čakajo na konec avtorite in bodo tako dobili svoje težko pričakovano poletje. Vsi vedo, da s tem v resnici ne bo konec s hierarhijo, saj jih bo spremljala še celo življenje. No kakorkoli se že bo iztekla matura, vsem našim maturantom želimo divje in razburljivo poletje ter veliko sreče v življenju.

gremo že v **poletje** – Tečemo. Drvimo. Do vode. Do morja. In potem v mrzlo senco. Da ne bomo pregoreli v vročici poletne noči. Poletje ni čas za oddih, ampak čas, ko moramo porabiti vso energijo, ki nam jo v trenutku ponuja življenje. Da bo potem monarhiji ljubše. Da bomo jeseni izmučeni tiho sedeli v klopeh. In mogoče poslušali.

ekspr. biti v poletju moči. Za vse tiste, ki še ne veste, je mladost čas, da izživite svoje sanje. Poletje pa nam pri tem samo še pomaga. Mladi ste, izživite svoje sanje! Poletje je na naši strani, zato zgrabite vsa doživetja, ki vam jih ponuja. V njih je moč, ki vas bo držala pokonci v najhujših trenutkih, ko boste priklenjeni na šolski stol. Privoščite si nore počitnice, polne sonca, morja in prijetnih ogledov. Sončne kreme, nasmehov in divjih zabav.

V njihovih srcih je **poletje**, naj bo tudi v vaših, med prebiranjem Isker. Ko boste uživali v senčici pod palmovim drevesom, vam bodo Iskre krajšal čas. V novih iskrah vam ponujamo najnovejše trende, globoke kulturne vsebine in vroče počitniške destinacije. Prav tako pa boste lahko pod senco palm rešili kakšno križanko, namesto da bi svoje možgane po nepotrebnem poneumljali s Cosmopolitanom. Tako bo na boljšem ne le vaša pamet, ampak udi stanje na vašem računu.

P.S. Zahvaljujemo se vsem predanim dijakom, ki so porabili dragocene minute prostega časa za ustvarjanje Isker. Ste iskrice v naših očeh.

DOKAZUJEMO SE

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE - LJUBLJANA, 15. 11. 2008

ANDREJA	BRATOVŠ	3.A	2. MESTO	ZLATO
SERGEJA	VALIČ	1.B	5. MESTO	ZLATO
JAKOB	VALIČ	4.B	7. MESTO	ZLATO
KATARINA	ČERMELJ	4.C		ZLATO

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ SLADKORNE BOLEZNI - ILIRSKA BISTRICA, 22. 11. 2008

PATRICIJA	UŠAJ	4.C	ZLATO
TINA	ŠTEFIN	1.B	ZLATO

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA ITALIJANSKEGA JEZIKA - LJUBLJANA, 14. 3. 2009

AJDA GRAZIA	GOLOB	3.C	4. MESTO	ZLATO
-------------	-------	-----	----------	-------

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU BIOLOGIJE - PROTEUSOVO PRIZNANJE - LJUBLJANA, 21. 3. 2009

NENSI	FRANK	2.B	ZLATO
BLAŽ	KERNEL	2.C	ZLATO

DRŽAVNO TEKMOVANJE V RAZISKOVALNIH NALOGAH NOVEJŠE ZGODOVINE - LJUBLJANA

META	KOMPARA	2.C	1. MESTO
MATEJA	STIBILJ	2.C	1. MESTO

DRŽAVNO BRALNO TEKMOVANJE IZ ITALIJANSKEGA JEZIKA Z NASLOVOM "LEPOTA ROMANSKIH JEZIKOV NAVDIHUJE" - OXFORD CENTER, LJUBLJANA 10. 4. 2009

MARIJA	BUSIJA	2.A	1. MESTO
--------	--------	-----	----------

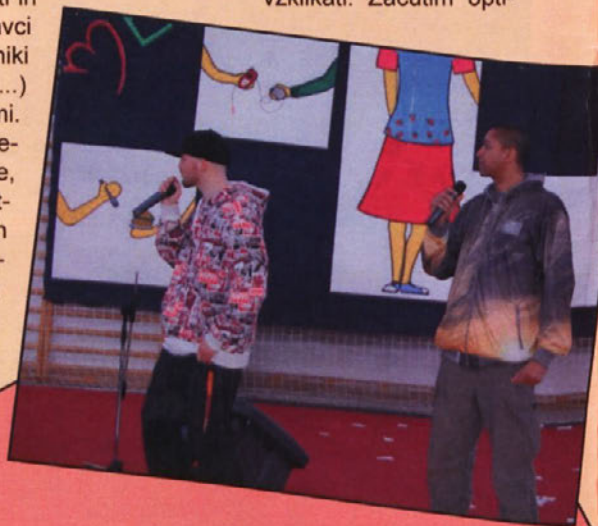

ALI JE ŠKOFIJSKA GIMNAZIJA VIPAVA NAŠLA FORMULO ZA IZRAČUN ZAČETKA IN KONCA KROGA PROBLEMОВ?

Ali ima Veliki krog problemov svoj začetek in konec? Odgovor mislim, da ni potreben. Vsi ga poznamo. So pa ljudje, ki na vprašanje ne, da ne znajo, temveč nočejo odgovoriti. Po večini smo to mladi. Nočemo si priznati, da problem obstaja. Živimo svoje sanje. Daleč od realnosti, daleč od resnice.

Dijaki Škofijske gimnazije Vipava smo mladi. In smo sanjavi. In nimamo problemov. Niti enega samega, vsaj ne takega, ki bi se mu morali resno posvetiti. Smo namreč bodoči kandidati za svetnike. In potem prejšnji teden opazimo plakat, na katerem je s pisanimi črkami pisalo: 18. marec 2009 – PROJEKTI DAN: MED SANJAMI IN RESNIČNOSTJO – tema: DROGE. Droge?! Alkohol, trava in druga zelišča ... pa saj pri nas tega ni! Tisti simpatični zamaknjeni nasmehi so res redki, pa principi v belem smrdečem dimu tudi, vendar saj niso tako napačni ... Gotovo pa pri nas to ne predstavlja problema.

In potem ob 7.30 (z manjšo zamudo) nam na začetni proslavi zatrdijo, da se motimo. Vajeni smo sicer, da smo v učilnici deležni učiteljevih opazk, kako problematični smo, ne pa zdaj po novem, da imamo probleme! Po predavanju prve posebne gostje dr. Zdenke Divjak, so ostala moja usta odprta. Namreč predstavljen nam je bil novi seznam vrst zasvojenosti. Po njem imam sama vsaj pet od teh (veste, čokolada zna bit droga). Zbala sem se. Sem zasvojena? Vprašanje je preplavilo dvorano, polno ljudi s problemi. Veli-kimi. Napetost je rasla in spraševali smo se, kaj nam organizatorja ga. Urša Doblehar in g. Bogdan Vidmar pripravljata. In nenadoma zaslišimo znane glasove. Murat & Jose band. Množica vstane in začne ploskati in mizem. Optimizem, ki so nam ga delavci šole in drugi posebni gostje (predstavniki Lične hiše, vinska kraljica, policisti ...) vlili za nadaljnje spopadanje s problemi. Optimizem, ki nas je spodbudil k sodelovanju. Razdeljeni v različne delavnice, smo uživali pri spoznavanju novih stvari; nevarnosti drog, alkohola in drugih nekemičnih zasvojenosti. Pri spoznavanju drugačnih (optimističnih in nevidimrešitve) vidikov in ljudi, ki so kot mi, a doživljajo življenje na drugačen način.

Ter nazadnje, uživali smo pri spoznavanju nas samih in naših problemov. Problemov, ki jih imamo, a se jim ne pokorimo. Ker smo močni, ker smo zdravi, ker smo mladi, polni energije, optimizma in ciljev. In ker živimo življenje.

MAURICA

MED RESNIČNOSTJO IN SMRTJO - SKUP- NOST CENACOLO

Čeprav so kemične zasvojenosti z drogami postale najbolj poznane, nam še vedno ostaja skrit del življenja teh ljudi, ki so zašli s prave poti in si ustvarili lažno zavetje. Kljub tolikim podatkom, ki nas danes ozaveščajo o problemu zasvojenosti, je prav, da smo vedno znova odprti za nova spoznanja. Paziti pa moramo, da ne skušamo teh stvari izkusiti iz prve roke, temveč se poskušamo učiti iz napak drugih.

Svojo vijugasto pot so nam na projektnem dnevu skozi pogovor predstavili tudi štirje fantje iz skupnosti Cenacolo, katere ustanoviteljica je italijanska redovnica Elvira. Da je problem zasvojenosti razširjen široko naokoli, je razvidno tudi iz tega, da so hiše te skupnosti postavljene skoraj po celem svetu. Do sedaj edina slovenska skupnost Cenacolo je v Škocjanu pri Novem mestu in sprejema le fante, čeprav so po svetu skupnosti namenjene tudi dekletom. Hiša živi v krščanskem duhu, kar pa ne pomeni, da skozi svoja vrata ne sprejema drugih vernikov. Pomemben sestavni del dneva je molitev, ki je bila sprva večini izmed njih nekaj popolnoma neznanega, vendar so se počasi začeli zatekati k njej vsi in je ta postala ključni del njihovega samoočiščevanja. Ob sprejetju v hišo vsak prejme svojega "angela varuha", ki ga uva-ja v življenje skupnosti in je vedno ob njem na vsakem koraku k boljšemu življenju. Skozi težke dneve odvajanja mu stoji ob strani ter mu odstira temno zaveso izpred oči. Postopoma mu pomaga, da začne spet ceniti vse dobrine življenja, saj mora za

vsako stvar, od hrane do čistoče, poskrbeti sam. Ker je okolje, v katerem fantje živijo, tako zelo intimno, se med drugim tudi odnavadijo laži, ki je bila poprej njihova stalna sopotnica. Učijo se življenja z drugimi in spoznavajo, kakšno je resnično veselje, ki so ga v temačnih dneh življenja nadomeščali z raznimi substancami, ob katerih so le za trenutek občutili nekaj olajšanja. Pot skozi skupnost je zanje pot proti novemu življenju. Ozdravljajo svoje trhle temelje v notranjosti in jih na novo gradijo.

Pomembnejša od ozdravljenega

telesa je zanje očiščena duša, ki jih bo vodila v pravo smer. Ob koncu delavnice so nam fantje malo v šali, malo zares, rekli, da upajo, da se ne bomo nikoli več videli. To bi skoraj gotovo pomenilo, da bi morali tudi sami iti skozi gorje, ki so ga prestajali oni. V upanju, da bomo dovolj močni in izbrali boljšo pot, pa smo vseeno poklicani, da pomagamo svojim bližnjim, ki so v stiski ter ne vidijo smisla v življenju. Ne moremo sicer spremeniti njihove poti, lahko pa smo vztrajen smerokaz v toplo Božje naročje. Imejmo se radi in tako bodimo zgled tudi drugim okoli sebe.

»POT IZ ODVISNOSTI«

Dolg temačen hodnik. Vrata levo, vrata desno. Katera naj odprem? Tek po stopnicah. Verjetno sem že prepozen. Zdi se, da luč na koncu hodnika ugaša. Črne črke na belih listih. Seznam! Na enem od njih najdem svoje ime in vstopim. Končno svetloba!

Ne, to niso bile sanje, tudi hodnik sploh ni bil tako mračen, pravzaprav je bil čisto navaden dan in spet sem zamudil v šolo. Če me spomin ne vara je bila sredo. Ker nisem Christopher iz četrtem letnikom dobro poznane romana *The curious incident*, bi ne mogel opisati vseh podrobnosti, ker nanje nisem bil pozoren.

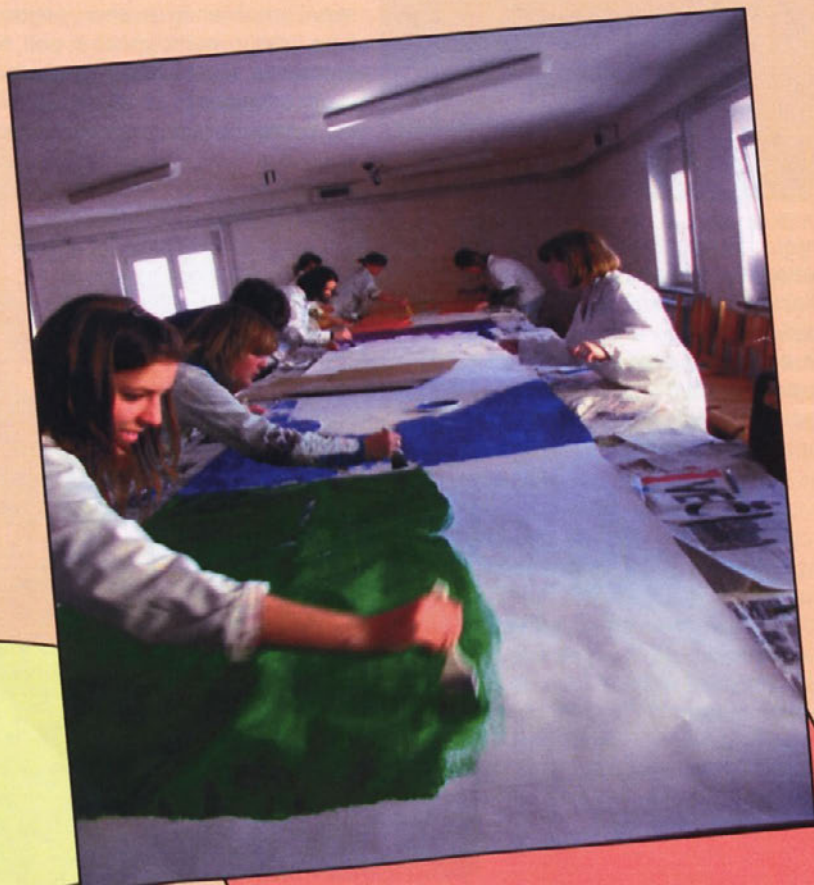
Zbrali smo se v razredu 4.A. Poleg učencev ŠGV-ja sta v krogu, sredi katerega so bile razporejene slike iz časopisov, sedeli če predstavnik socialnega centra Pelikan in pa Gospodična, katera je vedela o drogi povedati nekaj več, saj je vse skupaj izkusila na svoji koži in ne le priredila iz statističnih podatkov. Po začetnem prebijanju ledu, se je razvil sproščen in živahen pogovor. Izvedeli smo mnogo podrobnosti o poti, ki jo je prej omenjena Gospodična, preživela v boju s svojo odvisnostjo in veliko razmišljali, o tem kaj človeka pravzaprav vodi v odvisnost. Iz pogovora smo potegnili sledeče: »Droge svetu vzamejo barve in življenje spremenijo v sivo čakanje na naslednji fix.« Iz te ugotovitve se je tudi izoblikoval slogan skupine, ki

smo ga predstavili po malici, na katero smo se odpravili z novimi spoznanji. Zahvaljujoč odkritosrčnosti in neposrednosti nekoč v sivini izgubljene Gospodične, je bilo sodelovati v skupini užitek in se je tako čisto povprečna sredo spremenila v dan, ki se ga bomo udeleženci te skupine še dolgo spominjali.

LIKOVNA DELAVNICA

Na projektnem dnevu Med resničnostjo in sanjami sem se udeležila likovne delavnice Stopi iz teme v mavrico življenja. Naša mentorica Polona Ličen nam je predlagala, kaj vse bi lahko narisali na dvanajstmetrski papir. Odločili smo se, da papirja ne bomo razdelili na manjše dele, ampak ga bomo v vsej njegovi dolžini poslikali. Tako bi nastala vrsta med seboj povezanih plakatov. Vsak naj bi narisal en plakat, z njim pa bi skušal pokazati, kaj je mavrica življenja, kaj je tisto, ki te razveseljuje in osrečuje ter s tem odvrča od za-
tekanja k drogam in drugim »tolažilnim sredstvom«, ki ti dajo kratkotrajen občutek sreče. Kmalu smo ugotovili, da nas čas zelo priganja. Za celotno izpeljavo našega projekta smo imeli na voljo eno uro. Tisti, ki se ukvarjate z risanjem, slikanjem ali na kakšen drug način ustvarjate, gotovo veste, da je ena ura za oblikovanje ideje za umetniško delo, nato pa še njena izvedba, več kot premalo. Ker pa se stvari vedno prej dokonča, če med seboj sodelujemo, smo se odločili za plan b. Edina težava je bila, da plana b še sploh nismo imeli. Kot je rekla ena izmed dijakinj: »Sej pole, kr si bomo razdelili delu, bo use hitru stjeklu, sam problem je, kej sploh narist, de bo usem prow.« Kaj torej naslikati, da bomo lahko vsi sodelovali in vsaj malo uresničili naše ideje, da bomo v takrat že slabi uri vse končali in da bo iz vsega nastala povezana celota, brez opaznih razlik, kje se je končalo delo enega in začelo delo drugega nadebudnega slikarja. Takoj smo pomislili na strip, na zgodbo osebe, ki zapade v odvisnost, a se iz te tudi reši.

Mavrica iz naslova naše delavnice nam je dala idejo, kako čim bolje izkoristiti simbole barv. 12-metrski papir smo razdelili na šest delov. Za vsakega smo določili simbolno barvo ter tej primerno obdobje s potovanja, poti našega odvisnika. Da pa bi bil na vsakem delu našega stripa odvisnik enak, smo tega izrezali iz kartona in mu kasneje dodajali podrobnosti. Razdelili smo se v pare in vsak par se je zagnano lotil svojega kosa stripa. Ker je bil čas še vedno naš nasprotnik, smo barvo sušili po nenaravni poti, s fenom. Na koncu pa nam je uspelo! Problem odvisnosti, padec in rešitev iz nje smo pokazali na naš najljubši način; z barvami, potezami, podobami, oblikami . . . in uresničil se je znan kitajski rek: Slike povedo več kot tisoč besed.

DUHOVNI VIKEND

Na duhovnem vikendu mi je bilo všeč. Mislim, da smo se kot razred bolje spoznali in navezali dobre prijateljske stike. Všeč so mi bili pogovori v skupinah, saj smo lahko vsi izrazili svoja mnenja in o njih debatirali z animatorji in ostalimi sošolci. Teme so bile zanimive in aktualne za našo starost. Bili smo navdušeni tudi nad zanimivo igro "lov na zaklad", ki so nam jo pripravili naši animatorji. Ko smo prispeli do cilja igre, nas je tam "pričakala" dobra čokolada Gorenjka, s katero smo se nato z veseljem posladkali. Zdi se mi, da se že vsi veselimo naslednjega duhovnega vikenda, kjer se bomo imeli najverjetneje še bolje, saj se bomo do takrat še bolje spoznali. (1. c)

EKSKURZIJA ISTRA

V torek, 31. 3., smo se drugi letniki odpravili v istrske kraje. Po opravljenih formalnostih v Predloki ob ogledu glagoličnih zapisov smo že "šibali" v Hrastovlje, kjer smo preverili, ali so tudi nas že vrisali v Mrtvaški ples in olajšano ugotovili, da imamo še veliko življenja pred sabo. Vseeno pa nas je prevzelo

mojstrstvo Janeza iz Kastna. Sledila je postojanka dneva: Supernova v Kopru. Vse na enem mestu samo za Škofijce. Po manjšem obroku, kavi, pregledu najnovejše mode, tehnike in igrač, pa smo se odpeljali proti kraški hiši, kjer smo se "porotkali" in spoznali načine pridelave olivnega olja in slog življenja na Krasu pred več kot petdesetimi leti ter ugotovili, da so imeli včasih res veliko kosov oblačil in veliko časa za oblačenje. Sošolka nam je namreč na sebi pokazala kraško nošo. Izlet pa smo zaključili z ogledom Krkavškega kamna, ki je veljal za nekakšno mistično znamenje na posebnem mestu.

EKSKURZIJA V TRST

V ponedeljek, 16. 3. 2009, popoldne, se je naša ekipa, sestavljena iz dijakov 4. letnika, ki nas zanima fizika ter uspešnih tekmovalcev iz logike, v spremstvu učiteljev odpravila na pot. Kam? Trst, Bazovice, pospeševalnik elektronov Elettra. Pospeševalnik elektronov?! Priznam, do tedaj nisem imel niti najmanjše predstave, kaj bi to lahko bilo, zato sem se pustil presenetiti.

In sem bil presenečen! Ko smo prešli vmesno postajo, predavanje ter predstavitev laboratorijev v Ajdovščini, smo končno prišli na cilj, kjer nas je najprej presenetila velikost objekta. Dodelili so nam vodiča, ki nam je na nam razumljiv način in v nam razumljivi angleščini predstavil pospeševalnik. Predstavljajte si ogromno dvorano, napolnjeno s kupi rezervnih delov visokotehnoloških naprav, 300 zaposlenimi ter kopico znakov, ki te opozarjajo na nevarnost sevanja.

Prav zaradi sevanja, ki ga povzročajo pospešeni delci s skoraj svetlobno hitrostjo, ki oddajajo svetlobo kratkih valovnih dolžin, predela, kjer se ti delci gibljejo in magnetov, ki jih ohranjajo v tiru kroženja, nismo videli. Je pa proizvodnja visoko energijske svetlobe in raziskav, ki jo z njeno pomočjo opravljajo, osnovni namen pospeševalnika. Ne da bi se tega zavedali, smo obhodili pospeševalnik. Seveda smo našega vodiča zasuli z vprašanji in se prepričali, da je njegovo znanje res obsežno. Kot zanimivost nam je povedal, da je pospeševalnik vsako leto nekaj časa odprt za vsakega zunanjega raziskovalca, ki v svojih poskusih potrebuje visoko energijsko svetlobo. Torej, dragi sošolci in sošolke, kar pogumno! Ob upoštevanju prijetnega klepeta na avtobusu se je dan iztekla nadpovprečno. Osebo sem morda pogrešal le povezavo med rezultati raziskovanj pospeševalnika in praktično uporabo. Upajmo, da bo pospeševalnik, ki porabi neznanske količine električne energije, prinesel pomembna odkritja.

Nič hudega, če niste bili v pospeševalniku, zaradi tega vaše življenje ni nič manjakovostno. Če pa imate priložnost, priporočam ogled, ne boste se dolgočasili.

JAKOB

ŠPORTNO SREČANJE ŠKOFIJSKIH GIMNAZIJ 2009

»Kje si ti? Nisi rekla, da prideš na busno v Ajdovščino?«

» A? Busno?«

» Ja, mi smo zdaj štartali od tle.«

» Štartali?«

» Mhm, kje si no?«

Kaj? Jaz? Štartali? Busna, avtobus? Štartali? Jaz?! O, bog!

» Kol'k je ura?«

» Šest.«

»***** ** *,...«

» Pa ne, da sem te zbudila?!«

» Takoj bom, takoj! Reči, naj me počakajo! Čau.«

Prišla sem pravočasno, dihala, kot da bi ure zadrževala sapo, tekla proti avtobusu, kot da mi gre za življenje in se končno povzpela na tretjo, najvišjo stopničko vozila, pričakujoč 54 glav, ki bi mi metalo lorvorjeve vence in cvetje. Nič. Moj maraton je bil zastoj. Avtobus je bil skoraj prazen, le z zadnjih sedežev mi je navdušeno mahala sošolka in se čudila moji namišljeni zmagi. Kot sem trenutek zatem izvedela, so moji sotekmovalci v glavnem tudi zaspali (in si za razliko od mene privoščili minuto več za urejanje). Večina jih je tudi zbolela, spet drugi, flegmatiki,

pa se enostavno niso prikazali na cilju. V takem vzdušju, se je dan tudi nadaljeval. Okrnjene skupine ŠGV-igralcev so kljub svoji maloštevilnosti nadaljevale potovanje v Maribor na Športno srečanje škofijskih gimnazij. Na poti so se krepili s čudežnimi napitki in se pod strogim očesom trenerjev: g. Sušnika, g. Simoniča in grč. Kugonič ogrevali s težkimi vajami za krepitev telesa in duha.

Vsi mimovozeči so jih s strahospoštovanjem gledali in se spraševali, le od kod morajo biti ti strašni profesionalci. Iz Vipave, smo jim odgovarjali sami pri sebi in si privoščili še zadnjo lepoto korekcijo: obvezni tatu - I ♥ ŠGV. Prihod. Zgodaj zjutraj. Zaspani. In vendar smo zakorenakali v novo stavbo Mariborske škofijske gimnazije s pokončnimi glavami in polni adrenalina. Prevzela nas je moderna arhitektura in vonj po novem, a zdaj ni bil čas za občudovanje. Zdaj je bil čas za naše športnike, da se izkažejo in pokažejo, iz kakšnega testa so. Prvi so svojo vlogo odigrali nogometaši, sledili so jim "pinkpongkaši", odbojkašice ter seveda košarkaši, krivi za marsikateri hripavi glas konec dneva. In veste kaj? Odlični smo bili. Imamo super športnike, ki znajo kako tako z veliko, tudi z majhno žogo. Prav zato mi še vedno ne gre v glavo,

k o t

vo, zakaj zadnja mesta?! Krivica, nepravica in nevoščljivost. Ja, to bo to. Gotovo. Pa še premalo igralcev je bilo ... pa, pa ... premalo treninga ... in še krivični sodniki ... Zmagovalci ali ne. Ni mi žal, da sem zjutraj dosegla tretjo stopničko in se povzpela na avtobus. Ni mi žal, da sem prišla, čeprav bom sedaj morala za kazen preteči 7km, ker bojda (J) nisem dovolj "navivala" (...). Imeli smo se super in to, to je zame zmaga.

Maurica

12. ŠKOFIJSKI DAN MLADIH

V soboto, 25. aprila 2009, se je v študentskem centru Jadro v Kopru odvijal pravi praznik mladosti. Na 12. Škofjskem dnevu mladih z geslom »prejeli boste moč, ko bo sveti duh prišel nad vas in boste moje priče« se je zbralo okrog 250 mladih iz vse Kopske škofije.

Škofjski dan mladih se je začel ob prihodu papeža v Slovenijo. Od takrat se vsako leto kot spomin na papežev prihod zbirajo mladi iz vse škofije. Letos se je ŠDM odvijal v Kopru. Za ta velik dogodek je bilo potrebno veliko priprav. Animatorji smo se večkrat dobili na pripravah in se menili, kako bo dan potekal. V to smo vložili veliko energije, kajti treba je bilo pripraviti celoten dnevni program, koreografijo za pesmi, »veliko igro«, postaviti oder, organizirati delavnice ipd. Dan pred ŠDM-jem smo imeli generalko in zvečer smo prosili Sv. duha, naj nam da moči in energije, da ŠDM uspe. Dan se je začel s pesmijo in plesom. Animatorji smo z veseljem gledali, kako se Atrij

polne z mladimi nasmejanimi obrazi. Šli smo ven in povabili še ostale, ki so čakali zunaj. Na odru smo animatorji in skupina Nova Zapoved skupaj z mladimi zapeli in zaplesali. Po slavljenju smo lahko prisluhnili pogovoru z gosti – pričevanju mladega zakonskega para Katarine in Jerneja Švab s hčerko Elizabeto ter učitelju in kantavtorju Vasji Markiču. Z mladimi so delili svoje izkušnje o odločanju, poklicnem delu,

družinskem življenju in iskanju ljubezni. Sledila je »velika igra«. Mladi so se razdelili v skupine in odkrivali znamenitosti Kopra. Vsaka skupina je dobila zemljevid Kopra ter na njem označene točke, kjer smo stali animatorji. S pomočjo teh točk, ki so jih obiskali, so istočasno spoznavali tudi sadove Svetega duha. Po končani »veliki igri« se je zmagovalna skupina posladkala še z sladoledom. Sledila je predstavitev delavnic. Mladi so imeli možnost obiskati skupnost v centru Barčica, se srečati z zaporniki v Koprskem zaporu, ob pogovoru s škofom Jurijem Bizjakom odkrivati življenje Svetega Pavla, razmišljati o svojem telesu in spolnosti, spoznavati skavtsko življenje, slikati na samostansko obzidje itd. Največ udeležencev je imela delavnica uličnega misijona, kjer so mladi skupaj z br. Joškom peli po Koprskih ulicah. Po delavnicah smo se vsi zbrali v Koprski stolnici pri maši in pred oltar v košari položili osebne veroizpovedi in kito bršljana kot simbola povezanosti.

Pri maši smo prisluhnili spodbudi škofa Jurija, ki je mlade nagovoril, naj radi vzamejo nase pričakovanje veselja, vere, daritve, žrtve in s tem utrjujejo našo cerkev in naj si upajo biti priče Jezusovega vstajenja v današnjem svetu. Po maši smo dan, poln veselja, sonca in smeha zaključili s krogi pred stolnico. Animatorji in vsi, ki so kakorkoli pomagali na pripravi, smo po tem odšli spet v študentski center in si izmenjali naša čustva in mnenja celotnega dne. Nekateri smo odšli še na pijačo in se še malo družili. Sv. duh je ta dan vsekakor deloval na čudovit način. ☺

WILLIAM SHAKESPEARE

KRALJ LEAR

V torek, 17. 3. 2009 smo si vipavski Škofijci v Ljubljanski Drami ogledali Shakespearovo dramo Kralj Lear.

Že prej smo bili dijaki s strani profesorjev opozorjeni, naj se ogleda predstave raje ne udeležimo, če nismo sposobni tri ure presedeti v miru in tišini. Vendar pa nas je bila večina mnenja, da se je za pridobitev ur OIV vredno potruditi.

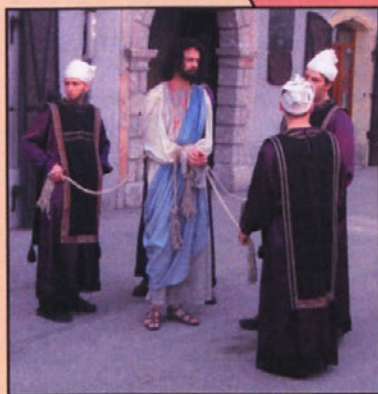
Dramska zgodba ima korenine v srednjeveški zgodovini in govori o ostarelem kralju, ki se odloči svoje kraljestvo prepustiti tisti izmed svojih hčera, ki ga bo najbolj prepričala s svojo izjavo o ljubezni in predanosti. Toda zaslepljeni, v mlajšo hčer preveč zaljubljeni kralj, ki ga odlično odigra Jernej Šugman, izjave svojih hčera napačno presodi in svoje kraljestvo preda v napačne roke, kar seveda prepozno spozna in v trpljenje ter smrt potegne vse tiste, ki ga ljubijo.

Poleg Šugmana so v drami blestela še druga znana imena slovenskega gledališča: Saša Pavček, letošnja žlahtna komedijantka na Dnevih komedije Celje, Janez Škof, ljubljene mladinskega občinstva Jurij Zrnec ter mnogi drugi.

Med ogledom predstave so se opozorila profesorjev izkazala za upravičena, saj brez popolne zbranosti nisi mogel slediti dogajanju. Vendar pa te je nastop dobre igralske zasedbe prisilil, da si predstavi vsaj delno sledil. V večini smo bili nad dramo navdušeni, res je, kot pravijo, da je Shakespeare kot goba: vsak ga lahko posrka vase in v njem najde nekaj zase.

VABILO, KI NE ZASTARA ...

Škofjeloški pasijon je dramsko besedilo, ki ga je v obdobju baroka, leta 1721, napisal loški kapucin, pater Lovrenc Marušič oziroma oče Romuald. Predstavlja najstarejše ohranjeno dramsko delo v slovenščini, hkrati pa tudi edino ohranjeno evropsko pasijonsko režijsko knjigo iz baročnega obdobja. Besedilo je v slogu verzificiranih monologov nastopajočih oseb organizirano v 13 podob ali slik, ki tematsko predstavljajo Kristusovo trpljenje in je povzeto po svetopisemskih besedilih.

Ima dva poglavitna razdelka: V prvem govori o človekovem padcu v greh, ki je delo hudobnega duha, v drugem pa prikazuje Kristusovo trpljenje, s katerim je človek odrešen.

Vseh 640 igralcev, od tega 80 konjenikov in približno 600 ostalih sodelujočih, je pri uprizoritvi navzočih prostovoljno. Njihov motiv in želja za sodelovanje sta ljubezen do gledališča in spoštljiv odnos do kulturne dediščine, njihovo plačilo pa zadovoljstvo po uspelih predstavah in ponos, da so oni tisti, ki so danes nosilci žive dediščine. Vsi nastopajoči nosijo za to priložnost izdelane zanimive in barvite pasijonske kostume, ki nam prikazujejo način življenja v

tedanjem času.

V svojih začetkih je bil Romualdov Škofjeloški pasijon znamenje časa - in prav tako znamenje je tudi za naš čas!

ŠPELA PRAČEK, 3. B

JELO BREZ DELA

arodnega delavskega gibanja. Zaradi nosi praznik, je bil prvi maj skozi vso izstopajoči dogodek za demonstracije različnih socialističnih, komunističnih in anarhističnih skupin.

Marsikdo pa bi dodal, da danes ta praznik nima več take veljave, kot jo je imel v »dobrih starih časih«, ko so ga z rdečimi nageljni in s paradami resnično doživeli. No, pa če pustimo politiko ob strani in se osredotočimo na vrednoto, ki jo praznik praznuje, delo. Ali res znamo ceniti trud in delo, s katerim pridemo do zelenega cilja? Primeri: Le zakaj bi kaj izračunal na pamet, če to zna kalkulator? Zakaj bi šel peš po stopnicah, če lahko grem z dvigalom? Pa trenutno aktualno (kot da prej tega niso znali): zakaj bi se trudil kaj pošteno prislužiti, če lahko malo pokradem, zraven pa dobim še zastoj članstvo za Tajcoon club? In zakaj je vedno znova, vsako leto pred poletjem toliko oglasov za vsemogoče kreme, maže, žavbe, obliže in tablete, s katerimi bomo seveda v zelo kratkem času

Prvi maj, praznik dela, je že slaba dva meseca za nami. Kaj sploh povprečen dijak ve o tem prazniku? No, če uporabimo njegov najljubši in vsekakor zelo zanesljiv vir iskanja znanja, internet, se nam kot prvi zadetek brskalnika pokaže članek, od kod drugod, kot z Wikipedije.

Tam lahko med drugim preberemo: Praznik je izvorno spomin na krvave demonstracije v ameriškem Chicagu v teh dneh leta 1886, znane pod imenom Haymarketski izgrede, pa tudi največje praznovanje socialnih in gospodarskih dosežkov medn-politično levega navdiha, ki ga svojo zgodovino

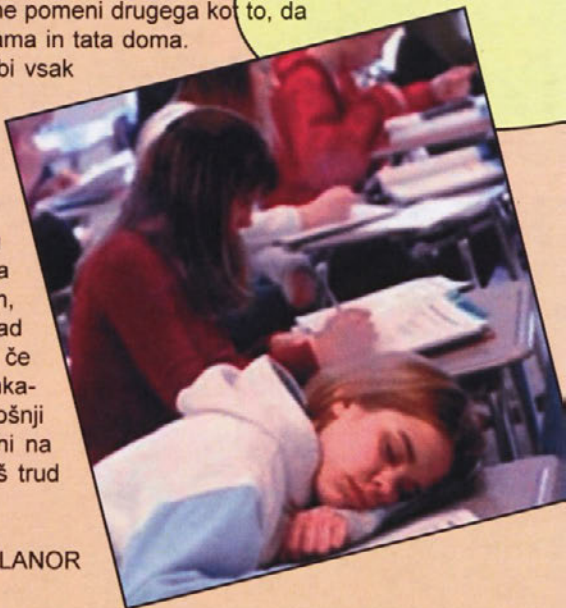
izgubili tisto, kar se nam je čez zimo s kakšnim piškotom več nabralo, in postali top modeli? Pa za tiste, ki vaš politika in hujšanje ne zanimata . . . Zakaj bi se sploh učil za test, če si lahko napišem plonk, pa še tisto »ta pametno« bom milo pogledal in ji povedal, da nimam pojma, tako da se me bo že usmili in mi pri testu kaj povedala.

Je že kateri od vas pomislil, zakaj se dijaki pred pisanjem testa pogosteje hvalijo z: »Ej, učeri se prou neč nism uču, sploh nvem z kaj se gre«, kot pa z: »Ma vejš, de učeri sm se pa res dolgo čajta uču in dejansku znam«? Se sploh znamo pohvaliti s trudom in učenjem? Zakaj je bolj kul, če rečeš, da nimaš pojma, kakor pa, da nekaj znaš in si se za to potrudil? In ljudje potem druga bitja poimenujemo vesoljci . . .

Če si vedno znova skušamo delo, našo pot do cilja, skrajšati in olajšati, potem ni prav nič čudno, da nam praznik dela ne pomeni drugega kot to, da pač ne gremo v šolo in da bosta tudi mama in tata doma.

Mogoče bi praznik dela bolj začutili, če bi vsak dan tovorili opeke na glavi, kopali v rudniku, čistili kanalizacijo, pobirali smeti . . . Nobenemu izmed nas ne bi škodil en dan takega dela. Morda bi tako bolj cenili tudi ljudi, ki ga opravljajo. Vsem tistim pa, ki ste v letošnjem šolskem letu pri pouku povprečno vsaj pet šolskih ur na dan dejansko poslušali in sodelovali, tistim, ki ste marsikatero popoldne preživeli nad presenetljivo dolgočasnim učbenikom, če ste bili eni redkih, ki med testom niso plonkali, skratka, vsem tistim, ki ste se za vaš letošnji šolski uspeh res potrudili: Bodite ponosni na vaš uspeh in še bolj pomembno, na vaš trud in delo!

ELANOR

SEN KRESNE NOČI

Ostali smo brez besed!

MATURANTSKI PLES

RECESIJA NA RTV

Recesija. Strah. Trepet. Smeh. Res! Včeraj sem se v družbi prijateljev do solz nasmejala ob Č.-jevih izjavah, kot na primer: "Danes je naša zadnja večerja. Najejte se in napite, ker jutri mogoče ne bo nič več za pod zob. Recesija je prišla tudi v našo vas."

Ni se motil. Mrzli kremplji recesije so poiskali že najmanjšo luknjo v ozonu in zajeli planet Zemlja. Niti neprezračeni hodniki RTV SLO se niso mogli skriti njihovi potuhnjenosti in ostremu vonju po gnilem denarju. Možak, ki je ravnodušno sprejel zainteresirane ŠGV-novinarčke, se je kaj kmalu izkazal za dobrega poznavalca dogajanja na slovenski televiziji. Tako se

je njegova ravnodušnost tudi prelevila v stokanje in jokanje in obup. Recesija, recesija ... beseda mu je res zlezla pod kožo. Polnila mu je vsak tretji stavek. Kako je to hudo, kako se nič ne da, groza. Najbolj me je presenetilo, da mož na tako pomembnem položaju govori o kulturi, kakor o stvari, ki zavira razvoj televizije. O njej je govoril, kakor da ga je sram, ker je RTV primorana tolikšen delež programa posvetiti tej zadevi. Boječe nas je

spraševal, ali kaj gledamo kulturne oddaje. Bal se je odgovora. Katere pa poznamo? Učenci ŠGV-ja smo obmolknili. Marija? NLP? Ne vem kdo je bil bolj v zadregi; mi ali on. Tišino je nazadnje le zapolnil tako, da se je ponovno vrnil k tako priljubljeni besedi - recesiji, katero je sedaj obsodil za krivko, da se ne morejo lotiti nobenega novega projekta, ki bi bolj privabil širše občinstvo. Ni kaj, še dobro, da imamo recesijo.

Med debatiranjem, kdaj ima RTV največ gledalcev (izvedeli smo, da je to predvsem takrat, ko iz ekrana zadiši po govejem in zaigra harmonika), smo se sprehodili mimo vseh studijev (RTV jih ima tri, v največjem pa snemajo Marija☺) in obiskali celo prostor, kjer so v času našega obiska snemali vreme (zelo zanimivo!). Vse te prostore so povezovali zaprašeni hodniki, polni stare šare, ki so jo potrebovali mogoče pred 35 leti, mogoče včeraj, mogoče jo potrebujejo danes. Vse skupaj pa me je spominjalo na neurejen študentski dom, ki kar kliče po prenovi.

Kakorkoli že, naše popotovanje je prekinil tujec, ki nas

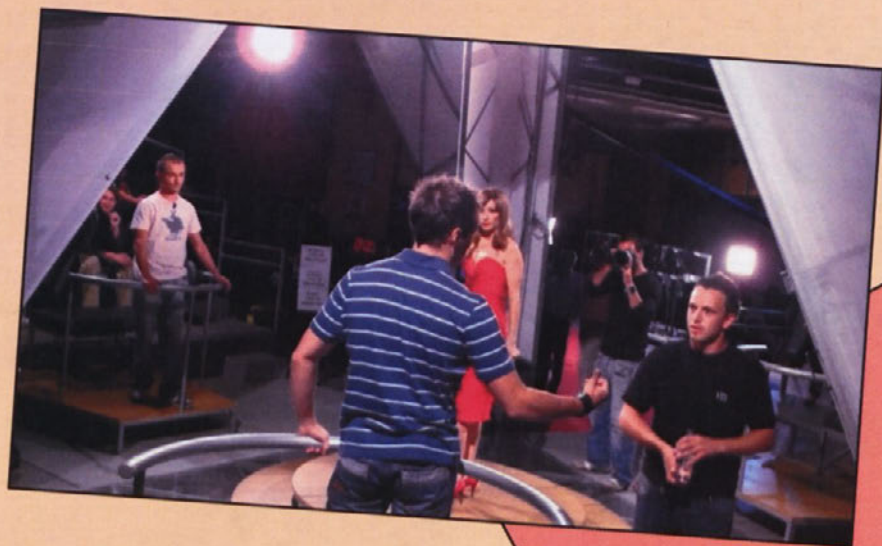

je obvestil, da se moramo nemudoma zglasti v srednjem studiju. Tam je bil naš cilj. Ne opazovati stare stavbe, temveč se posvetiti še starejši strukturi Piramide na slovenski televiziji. Po dolgem sprehodu po prostorih RTV smo se hvaležno usedli med ostalo mlado in staro publiko na vzpenjajočih se železnih policah. Ne, da bi nam dali čas za kratek oddih, se je k nam privrtel nonstopsmejajočise nevemkakomujeime in nam razložil našo vlogo v oddaji. Ploskajte in smejte se. Ves čas. Ni važno, kaj govori tisti, katerega hrbet krijete.

Pove nekaj dobrega - smejte se. Pove nekaj čistbrezveze - smejte se in ploskajte. In tudi smo. Kaj pa nam je preostalo drugega. Ploskali smo bistroumnim izjavam prepametnega Ljubljancana, kadar je bilo treba. Smejali pa smo se še vso pot domov v kombiju, ob obujanju spominov in ugotavljanju, kakšno izkušnjo smo si pravkar pridobili. Naše glave smo napolnili s tolikimi novimi podatki, ki nas bodo greli še takrat, ko bo recesija terjala zmanjšano porabo kuriva.

MAVRICA

ŠIBAMO V AKCIJO

Najbrž že vsi veste, da smo mi (glej sliko) zelo zvedavi in polni energije. Ukvarjamo se z nešteto stvarmi. Odločili smo se, da jim damo dodaten pomen in se vključili v program MEPI.

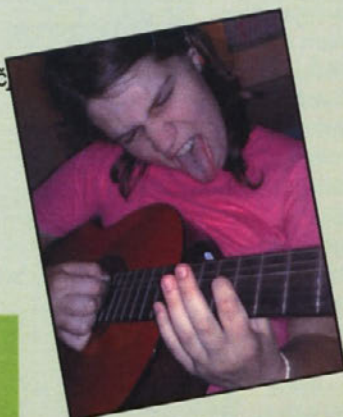
Program MEPI - Mednarodno priznanje za mlade (International Award for young People) je eden izmed šestih največjih svetovnih mladinskih programov, ki mlade spodbuja k aktivnemu in ustvarjalnemu preživljanju prostega časa.

Deluje na 3. težavnostnih stopnjah:

- Bronasta (6 mesecev)
- Srebrna (9 mesecev)
- Zlata (12 mesecev)

Aktivni moramo biti na 4. področju

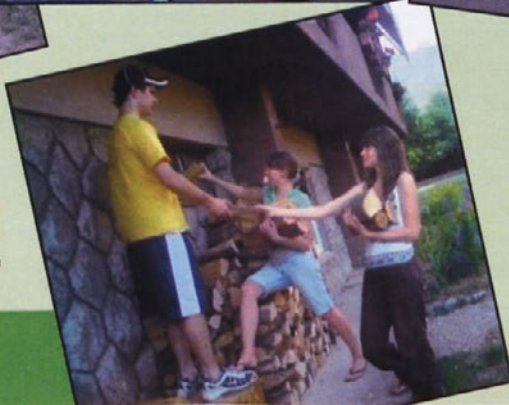
1. Veščine

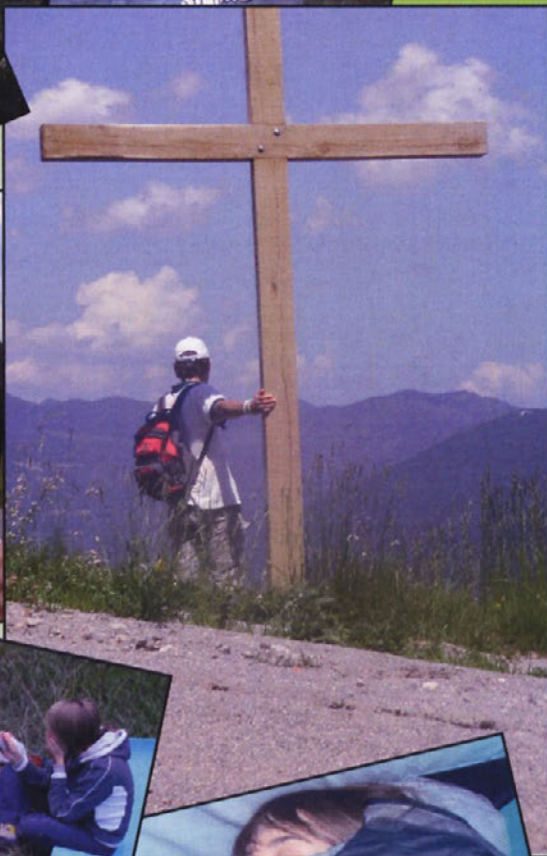
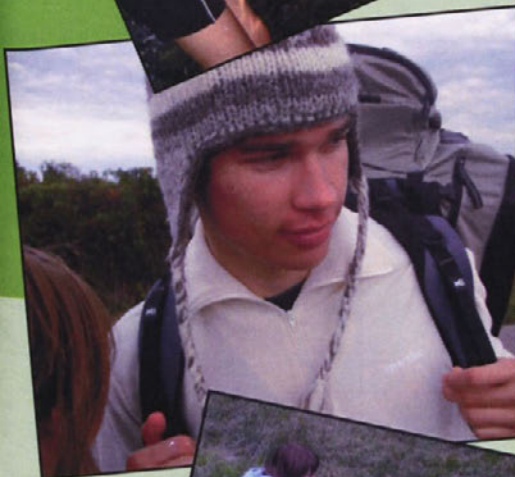
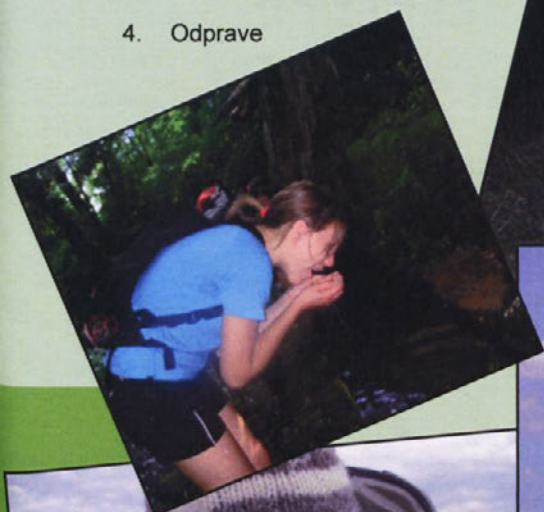
2. Rekreativni šport

3. Prostovoljno delo

4. Odprave

SPREJMI IZZIV!

DI(V)JAK

Spet smo se sprehodili po šolskih hodnikih in z lupo iskali dijake, ki v svojem prostem času počnejo kaj zanimivega. Naše iskanje se je ustavilo v 3. b razredu, v katerem smo našli Janeza Turka. Poznanega po nadarjenosti v fiziki in pa, kot smo ugotovili, po navezanosti na svoje kolo ☺. Janez trenira "downhill" (v slovenščini spust, vendar se to dokaj čudno sliši), ki je ena izmed kolesarskih disciplin, v kateri se na pogled le spustiš po stezi, vendar to seveda ni tako preprosto. Za dobrega »downhillerja« moraš biti v dobri telesni in predvsem duševni kondiciji, predvsem pa te ne sme biti strah. ☺

Kakšne barve je tvoje kolo?

Eno je črno, drugo pa rjavo.

Kaj najraje počneš z njim?

Se spuščam v dolino ...

Česa se tvoje kolo (beri ti) najbolj boji?

Medveda, divjega prašiča, najbolj pa kakšnih pohodnikov za ovinkom.

Kako izgleda tvoj trening? Ali bi se opisal kot fitnes manjaka?

Izgleda kot ponavljanje tehničnih delov, v fitnesu pa delam večinoma na moči in kondiciji, saj je, ko gre za stotine, treba biti tudi za v dolino fizično pripravljen. Za vikend imam ponavadi zrihtano »shuttlanje«.

Zgodovina tvojih uspehov ...?

Ravno veliko zgodovine ni, ker sem komaj lani začel bolj resno. Edino letos mi je »ratalo« na skoraj domači progi (v Avčah) doseči prvo mesto.

Katera proga te je do sedaj najbolj navdušila?

Veliko je dobrih posameznih prog, najbolj všeč pa mi je v "Bikeparkih", kjer je vrsta različnih objektov in prog na kupu, npr. Javornik.

Ta šport velja za enega nevarnejših. Si že kdaj zrl smrti v oči?

Sploh ni nevaren, v primerjavi s cestnim kolesarjenjem, kjer si vključen v promet. Nekajkrat bi se lahko že resno poškodoval (beri zlom, itd.), medtem ko imam s cestnim kolesom precej slabše izkušnje.

Kako poskrbiš za svojo varnost?

Čelada, kolenčniki, glede na progo oziroma trening tudi komolčniki in želva.

Kateri je tvoj najboljši trik na kolesu?

Trikov pravzaprav ne delam, kakšno malenkost pa bi že znal za se »pošminkirat«.

Kako bi ocenil progo v Palah?

Tukaj okoli najboljša 4x (four cross) proga (itak).

Se že veseliš Evropskega prvenstva v 4x?

Ja, itak, da si želim videti kako "furajo" najboljši 4x-sači v Evropi.

Kdo je tvoj največji vzornik? Zakaj?

Sam Hill, zaradi izjemne tehnike in časov, ki jih doseže brez pedalov z uklepom.

Tvoj moto?

Kaj ti bo torba, če imaš kolo.

Bi nam zaupal kakšno skrivnost iz svojega osebnega življenja?

Ne maram pisati spisov iz slovenščine.

foto: Róbert Bregala
www.ksski.si

EN DAN ALI KATERE PLENICE BOMO UPORABLJALI ...

En dan ... se je glasilo navodilo ... sliši se kot kriminalka ... ja, kdo pa bo to bral?!

Zbudim se, pretegnem ... ura je 7:00, šele ... Potem me prešine ... ojej ... kateri dan je danes, v trenutku sedim na postelji in se trudim pognati v delovanje svoje možgane, da mi posredujejo obveznosti za danes. Moram v službo? Sreda je, nikamor ni treba! To je bilo pa stresno! Olajšano se zvrnem nazaj ... še par minut ... se spremeni v celo uro ... spet. Pa saj mi pripada, zakaj bi imela slabo vest!

Zajtrk. »Zajtrk je najpomembnejši obrok v dnevu!« berem v vseh revijah za »super mame«, torej ješ takrat tisto, kar ti je všeč, si mislim, medtem ko mažem Viki kremo na kruh. Že tretjič ta teden ... Zraven pa še skodelica pristnega, pravkar kuhanega, turškega, no domačega ... mleka, zaloga kalcija za ves dan! O kavi le še sanjam ... še kake pol leta ... uf ... Zraven pa obvezno izobraževanje: Razvoj otroka po tednih, dojenje, kdaj na počitnice v nosečnosti (do kdaj lahko greš z letalom: Amerika odpade za letos), nosečnica ne sme ... članki (kuhati), študije o pralnih, naravnih plenica in plenica za enkratno uporabo (malček pridela tono smeti, v času previjanja), plačilo za prisotnost partnerja pri porodu (v Trbovljah je brezplačna), kateri voziček nudi največjo mobilnost (lahko greš z njim na Čaven – ob vsej ponudbi ...), potovanje z otrokom (počitnice na Sardiniji v septembru), Najlepša imena za malčke, krepitev trebušnih mišic ob branju forumov ... in podobna strokovna literatura.

Sledi obvezen (dobrodošel) dopoldanski sprehod, z najinim dosedanjim otročičkom, čistokrvnim mešančkom, v glavnem pa labradorcem. Žival ti priraste k srcu in zna zvabiti nasmeš na še vedno zaspani obraz. S svojimi povprečnimi 5 m/min sem za vsaj 200 % prepočasna za pasjo navdušenost nad obljubljenjo svobodo. Zato se navadno skregava, preden prisopiham do predela, kjer ga lahko varno spustim in ta veselo zdirja prevohat, kdo se je ponoči potepal »po njegovem teritoriju«. Večkrat se vprašam, kako bodo ti sprehodi izgledali konec poletja, v eni roki psa, v drugi voziček ... vsako pa v svojo smer ... Verjetno bo smešno, za videt ... meni slika ni ravno všečna. Vsekakor bo treba ubrat neko strategijo, da bo »Volk sit in koza cela!«, ker volk ne bo prostovoljno navdušen nad drugim mestom. Navadno vzamem s sabo daljnogled, ptice so moje veselje. Aktivne so predvsem zjutraj in takrat jih je najlepše opazovat, ko se prerekajo za teritorij, se kopajo v lužah, lovijo in prinašajo hrano na gnezdo, zraven pa na vse grlo čebļajo. V vročini pa se raje umaknejo v senco in počivajo. Sem pa v teh poznih pomladanskih dneh ob 10:00 že prepozna za jutranje ptičje vragolije. Zanje je sedaj jutro sredi noči, ob 5:00! V zadnjem času, ko se je povprečna hitrost na sprehodih začela prisilno zmanjševati, pa se navdušujem tudi nad manjšimi (in težje opaznimi, če tečeš) živalcami, predvsem metulji in kačjimi pastirji. Včasih tako z mano poromata tudi ta dva določevalna ključa.

Ko pridem domov je že čas za dopoldansko malico češenj in hrušk oz. sadja, ki je trenutno pred vrati. Prednost nosečnosti je gotovo ta, da ti nihče ničesar ne odreče, le vprašati oz. namigniti moraš, kaj bi rad. Velja izkoristit, dokler traja ...

Sledi urejanje birokracije, obrazci sem in obrazci tja ... to res ni moje področje. Pa se počasi prebijem skozi obveznosti, navadno z dogovorom, da bodo uslužbenci že sami poiskali podatke (ker sem spet pozabila doma polovico stvari) ... ja »buši« v oprijeti

majčki zaleže tudi pri zrelih uradnicah.

Na dneve, ko sem doma, se potrudim s kosilom in si pripravim kaj zdravega in okusnega in v delu celo uživam, čeprav kuhinja ni ravno moj najljubši prostor v hiši. Če pa se mudi in se želodec že začenja oglašati, je na jedilniki »student's fast food« (pašta z Riomare in sirčkom). Poznavanje in obvladovanje študentske kuhinje je, mimo grede, obvezni del praktičnega usposabljanja, ki ga mora pred diplomo obvladati vsak »ta pravi« študent (poleg še nekaterih malenkosti, ki se tičejo študija ... ☺). Vsekakor pa ne gre pretiravati ... s tole kuhinjo ... mislim ...

Po kosilu je čas za popoldansko siesto. To sedaj ni več prestiž, temveč nuja. Telo samo pove, kaj rabi, le poslušati se ga moramo naučiti. Nočem vam pameti soliti, ker ste itak oh in sploh, le dobronameren namig, poskusiti res ni greh. Se pa sedaj prebudi mali. Kmalu mu postane dolgčas takole na miru (mu je bolj všeč, če ga prenašam naokrog) in začne pretegovati svoje, ne več tako male, nogice in rokice. Malo pod rebra, pa v želodec ... najbolj pa mu/ji je zabavno brcanje, v kar koli že pač ... žoga bo gotovo med igračami ...

Popoldan mine hitro. Udeležim se še organizirane telovadbe za nosečnice. Zadeva izgleda, če ponazorim, kot počasni posnetek ure aerobike, za obilnejše udeleženke. Večerje, če imam srečo, se le udeležim, večerni sprehod v dvoje in zajčki tja pred

22:00 (spančkanje).

Kristina Prosen

ŠGV'S GOT TALENT

Da ne bi poplava bendov zalila vseh hodnikov ŠGV stavbe, smo se odločili, da namenimo tem zlatim ribicam posebno rubriko v Iskrah. Žal se bomo morali od večine kmalu posloviti, zato smo zgrabili še zadnjo priložnost, da vam jih predstavimo.

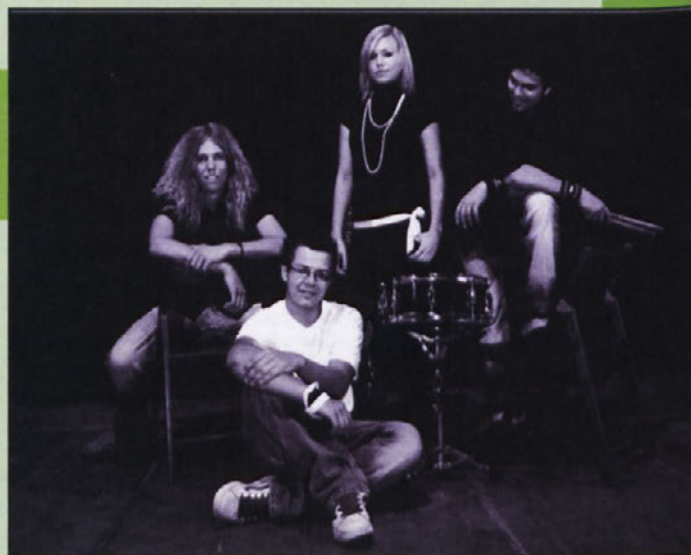
Imenologija: **BASICFONE'S.** Ime našega ansambla predstavlja naš pogled na glasbo. Glasbo vidimo kot način za sporočanje svojih čustev in misli in verjamemo, da to lahko naredimo brez nepotrebnih olupšav in zapletanja, zato je naša glasba preprosta in lepa, hkrati pa seveda ni "pocenska".

Člani: Naša skupina je sestavljena iz štirih članov. Najbolj prepoznavna je seveda naša pevka Sara Bolko z odličnim glasom, ki navdušuje poslušalce od blizu in daleč. Na kitaro brenka kitarist Marko Gregorc, ki je tudi zaslužen za večino naših avtorskih komadov. Ritem nam na bobnih drži Rok Gulič, ki nikoli ne zgreši udarca. Naposled je tu še Miha Červ, ki dodaja nizke tone na električnem basu. Treba je še povedati, da bomo v kratkem v skupino sprejeli še dve back-vokalistki.

Zvrst glasbe: Našo glasbeno zvrst bi lahko uvrstili nekje med popom, rockom, s primesjo živahnih disko ritmov.

Kako bi se opisali s tremi pridevniki: Optimistični, nadebudni, mladostni.

Vzorniki: Frank Sinatra.

Začetki: Vse skupaj se je začelo 4 leta nazaj na kašči Marka Gregorca, kjer smo se dobivali pevka, kitarist in basist ter prirejali znane komade. Tam je nastala tudi naša prva skladba Si že opazil, ki je precej priljubljena v naših krajih. Kasneje smo pridobili novega člana, bobnarja Roka Guliča, s katerim se je naš razvoj precej pospešil. Preselili smo se v Vipavo, kjer imamo sedaj svoj prostor za vaje. Od takrat je nastalo nekaj novih avtorskih skladb, izmed katerih smo nekatere že posneli.

Dosedanji koncerti: Dosedanji koncerte smo imeli po lokalnih klubih in prireditvah, kjer smo se dobro odrezali. Za to poletje pa načrtujemo turnejo po Primorski skupaj z prijateljskima skupinama Emergency code in Climax.

Načrti za prihodnost: Poleti načrtujemo, kot sem že povedal, turnejo po primorski. Nameravamo tudi narediti nekaj novih skladb. Dolgoročno pa seveda nameravamo vse pesmi posneti in jih tudi izdati.

Kdo za vas predstavlja največjo konkurenco: Zaenkrat so nam največjo konkurenco predstavljale različne dejavnosti, ki so nam kradle prosti čas in se zato nismo mogli toliko posvečati ustvarjanju, tako da se zelo veselimo poletnih počitnic, ko bomo bolj sproščeni in se ne bo treba ukvarjati z raznimi maturami, izpiti in seminarskimi nalogami in bo tako več časa za glasbo.

Kaj meniš o Damjanu Murku: Po moje je človek, ki je prodal svoje dostojanstvo za slavo, kar se mi zdi zelo patetično. Mislim, da je kot znana osebnost uspel, kot glasbenik pa niti ne ... To pa zato, ker zanj in za njegove incidente vem, hkrati pa razen "Srečen sem, da sem moški" ne poznam niti enega njegovega komada. In po mojem je podobno še pri marsikomu ...

Imenologija: EMERGENCY CODE.

Člani: Jernej Peljhan (bobni), Domen Srebot (kitara), Marko Srebot (bas kitara), Aleš Gantar (vokal).

Zvrst glasbe: Funk/punk/rock.

Kako bi se opisali s tremi pridevniki:

Sexy, sexy in še enkrat sexy.

Vzorniki: RHCP (Red Hot Chily Peppers).

Začetki: Pred davnimi časi ...

Dosedanji koncerti: KAŠ, Rock Otlica, Colska nedelja.

Načrti za prihodnost: Šjore, poroka, hiša na kredit, otroci (mnogo).

Kdo za vas predstavlja največjo konkurenco: Nad nami je samo še nebo.

Kaj meniš o Damjanu Murku: Kdo?!?!?! (ignoranca je zdrava).

Imenologija: CAIPIRINHA (koktajl).

Člani: Tomaž Šček (klaviature),
Klemen Koren (vokal), Marko Koren
(kitara), Andraž Peterman (bas kitara),
Martin Malik (bobni).

Zvrst glasbe: Rock, Rock 'n' Roll.

Kako bi se opisali s tremi

pridevniki: Leni, živahni, pijani ☺.

Vzorniki: John Lenon, Aleš
Nemec.

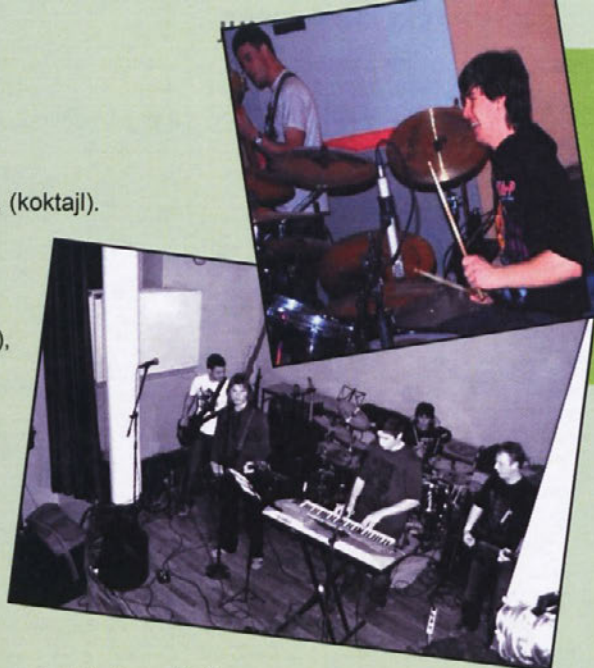
Začetki: Lepega jesenskega dne smo odpeketalni na pijačko
in padla je ideja ...☺.

Dosedanji koncerti: Rock Wtla.

Načrti za prihodnost: Koncert v Parizu in Dubaju.

Kdo za vas predstavlja največjo konkurenco: Climax.

Kaj meniš o Damjanu Murku: Legenda.

Imenologija: **ULTRA** (to naj bi pomenilo nekaj višjega preko meje).

Člani: Nastja (bobni), Mavrizio (Bas), Jernej (kitara), Tomaž (kitara), Marjeta (vokal).

Zvrst glasbe: Rock-pop, accustic.

Kako bi se opisali s tremi pridevniki: Posebni vztrajni lačni .

Vzorniki: Različni Rock-pop izvajalci. Robbie Williams, Garbreg, Bon Jovi ...

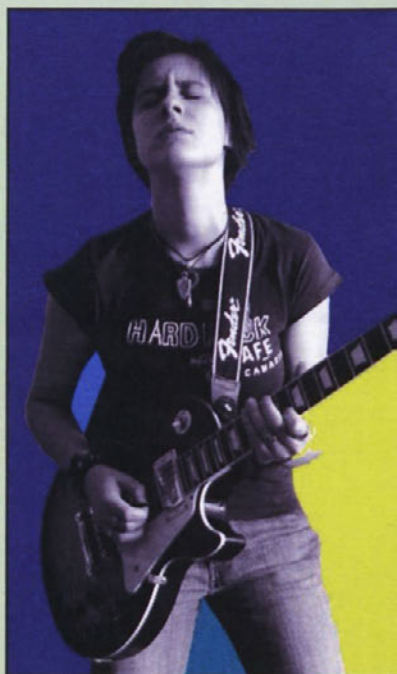
Začetki: Skupina je nastala leta 2002. Posneli so singl Prebudi se. Tomaž že od samega začetka vodi bend (niti ne vem dosti, več na www.ultra-band.net).

Dosedanji koncerti: Manjši špili po lokalih, koncerti na večjih prireditvah, glasbeni festivali.

Načrti za prihodnost: Izdaja plošče drugo leto in še prej nekaj singlov.

Kdo za vas predstavlja največjo konkurenco: Saša Lendero in Romana Kranjčan.

Kaj meniš o Damjanu Murku: Nekaj podobnega kot o Paris Hilton. Nekdo se mora delati norca iz sebe in drugih stvari, da je življenje bolj razgibano. Delno jih spoštujem !

KMALU.

Imenologija: Sicer nimamo še imena, vendar bo (upam)

Člani: Urban Štrancar (bas kitara, pevec), Gašper Štrancar (bobni), Klemen Červ (električna kitara, pevec).

Zvrst glasbe: Funk, Rock.

Kako bi se opisali s tremi pridevniki: Zabavni, premalovaj imejočo, ČUDNI.

Vzorniki: Red hot chili peppers, Foo fighters.

Začetki: Pred pol leta (ali več), ko sva s Klemnom izstopila iz bivšega benda in sva z Gašperjem ustanovila svojega.

Dosedanji koncerti: Še nobeden.

Načrti za prihodnost: Najprej si moramo nadeti ime, lov za pevcem še vedno poteka in še kakšen koncert. Aja, pa še svojo pesem moramo dokončati.

Kdo za vas predstavlja največjo konkurenco: Se mi zdi, da naš bivši bend - Mozart.

Kaj meniš o Damjanu Murku: Vlada, da je car. Mislim, da smo lahko Slovenci ponosni nanj 😊.

Imenologija: WINTERSOUL

Člani: Jan Nanut (bass kitara), Andrej Fiorelli (bobni), Aljaž Škrlep (kitara), Gregor Bone (kitara), Remec (vokal), Alan (klaviature).

Zvrst glasbe: Norwegian black metal.

Kako bi se opisali s tremi pridevniki: Motivirani, zmešani, željni izzivov.

Vzorniki: vsi izvajalci, ki znajo in zmorejo zaigrati svoje komade v živo. Osebnostno mi je vzornik Alesli Laiho (frontman od Children of Bodom).

Začetki: ta bend je nastal že leta 2005 pod okriljem Andreja Fiorellija, Gregorja Boneta in Remca. Zgodovine še sam ne poznam dobro, vem le to, da me je približno eno leto nazaj na Myspace-u kontaktiral Fiorelli, naredili smo sestanek in nato pričeli z delom.

Dosedanji koncerti: Metal Mania, Orto bar (LJ), Mostovna (NG), MKC (MB) ter razni klubi in koncertni prostori po Sloveniji, zamejski Sloveniji.

Načrti za prihodnost: Na žalost jih ni!

Kdo za vas predstavlja največjo konkurenco: Katty Perry-Hot 'n cold.

Kaj meniš o Damjanu Murku: Hmmm ... Lahko bi bil letos na METALCAMPU, kot glavna atrakcija in oneman bend. Sicer pa je zelo talentiran glasbenik (SMEH).

Imenologija: SOMATIC INCORRECT

Člani: Jan Nanut (bass kitara),
Vasja Peruničič (bobni), Škrlep Aljaž
(električna kitara), Aljoša Vuksanovič-
Vuxo (solo kitara), Miran Mišček (vokal)

Zvrst glasbe: Sprva smo bili deathcore, zdaj preigravamo
melodic black death metal.

Kako bi se opisali s tremi pridevniki: Motivirani, zmešani, dolgolasi.

Vzorniki: vsi izvajalci, ki znajo in zmorejo zaigrati svoje komade v živo. Osebnost mi je
vzornik Aleski Laiho (frontman od Children of Bodom).

Začetki: Nekega lepega popoldneva, ko smo bili še mali punkerji z majicami od
Slipknot me je Vasko vprašal, če bi naredila skupaj 'pošten' bend. Nato sva dobila
še Škrlepa, ki se je z Vaskotom poznal že od otroštva. Skupaj smo naredili nekaj
priredb skupine As blood runs Black, ko smo povabili še Vuxa. Sprva se je upiral, saj
je košarkar in mu taka muzika ni sedla. Nazadnje pa je le pristal in pustil košarko. Tako
smo skupaj pred približno pol leta začeli ustvarjati avtorske komade v stilu ameriškega
deathcora. Pred približno dvema mesecema so bila neka nesoglasja in smo vsi pristali
na tem, da nočemo, da "razbija", ampak da bo vse bolj melodično. Star material smo
"vrgli proč" in pričeli z novimi, svežimi komadi. Pred mesecem se nam je pridružil še
Miran Mišček, pevec že uveljavljene skupine Murder Theory.

Dosedanji koncerti: Nič resnega. Letos bi lahko igrali na Metal Campu 09, toda zaradi
odsotnosti bobnarja in kitarista smo morali preklicati.

Načrti za prihodnost: Ko sestavimo dovolj materiala, sledi
snemanje in izdaja CD-ja. Naslednje leto se nameravamo
potruditi za nastop na Metal Campu 2010, upam, da z vsemi
prisotnimi. Po teh dveh dogodkih pa je bilo govora okrog
turneje po Sloveniji in delno tujini. Za zdaj nam je prioriteta
sestaviti nov svež material.

Kdo za vas predstavlja največjo konkurenco: Katty Perry- I
kissed the girl.

Kaj meniš o Damjanu Murku: Glej levo.

LE POGLED ...

En pogled je v njej spremenil vse. Toliko časa si je obljubljala, da ne bo več storila iste napake, kot jo je, a vse je bilo tako lepo, ko jo je tako pogledal, s tistimi očarljivimi očmi in ... Brez prestanka bi lahko zrla vanje. Bile so tako lepe. Najčudovitejša stvar, kar jih je videla. Nekaj ... nebeškega. Neresničnega in ...

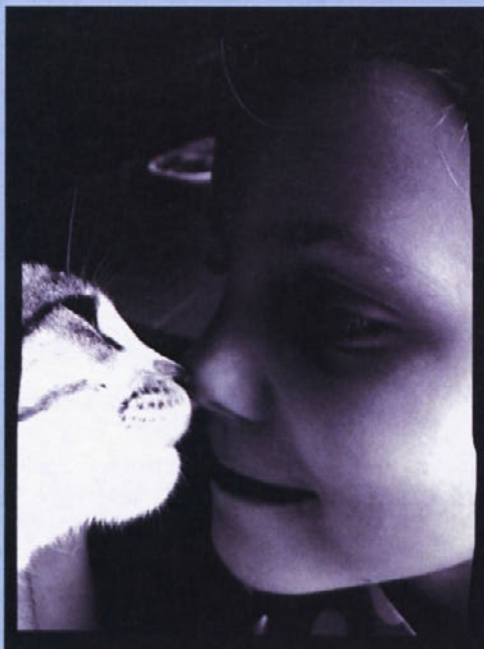
En dotik je v njej spremenil vse. Tudi če je tolikokrat rekla, da ne bo nikogar več prišla za roko. Ampak pri njem, pri njem bi pa res lahko naredila izjemo. Lahko bi ga držala, vedno, povsod. Le en dotik ... Lahko si je predstavljala, kako jo ovije s svojimi toplimi rokami. In potem bi stala in stala in ...

Ena beseda je v njej spremenila vse. Čeprav je tolikokrat rekla, da ne bo več nikdar nikomur verjela, ker je vse le laž. Ampak, pri njem ... Bi pa res lahko naredila izjemo. Ker njegove besede ... Zvenele so tako resnično.

Stale so na pravem mestu ob pravem času, imele so pravi prizvok. Bile so lepe. In niso bile zlagane. Popolne ... In potem bi rekel, še nekaj, še lepšega. In bi se mu nasmehnila in ...

En nasmeh je v njej spremenil vse. Tudi če je rekla, da ne bo več opazovala nasmehov. Ker so bili hinavski in niso bili nasmehi. Le laži. Pri njem bi pa vseeno lahko naredila izjemo. Njegov nasmeh ni bil tak, ne, bil je daleč od tega. Bil je lep, iskren. Resničen. Čutila je njegovo srečo. Njegov smeh. Potem bi se ji enkrat tako nasmehnil, kot vedno in ona bi se mu nasmehnila nazaj in ...

En pogovor je v njej spremenil vse. Čeprav je tolikokrat rekla, da ne bo pustila drugim, da jo imajo za svojo igračko. Ampak ne, on ni bil tak. On ni tako manipuliral z njo. On jo je na nek čuden, skrit način korak za korakom spreminjal. Na boljše. In mu je pustila. Pri njem je lahko naredila izjemo, ker mu je verjela. Ker je vedela, da ima vedno on prav. In potem bi lahko bila njegova igračka, ne igračka. Potem bi lahko bila ... njegova.

ANONIM

I. ZIMA V SRCU

Samotne poti me vodijo v izgubljeni čas, čez zeleno planjavo.

Drobci dežja iščejo gube v mojem plašču, ki šušti v vetru.

Rdeče solze kapljajo iz sivega srca, zavitega v vse te puloverje, ki se dotikajo moje kože, a se me ne dotaknejo.

Praznina se maje v meni, hoče na plano.

Gola sem stala pred njim, ko sem mu dajala drobce sebe napisane;

v pismo, ki je sedaj le še odsev, nem posmeh preteklosti.

Strah me je, da se moja duša zmoči, saj joče duša a tudi nebo.

Daleč za menoj ostaja preteklost, mečem jo skozi luknje spomina, da za menoj ostaja pisana sled.

Najtežje se je znebiti črnine preveč je trdovratna ... to so njegove oči.

Mukoma tržem robove slik sanj in upam, da me vonj razkrajajočega listja ne zaduši.

Kmalu bo pomlad in cvetlice potrebujejo rodovitno prst ...

Kje bodo pa cvetele rože v meni?? V puščavi?!

Rada bi bila spet rodovitna - kot težka, črna pomladna zemlja.

Mogoče ga le tako lahko ohranim v sebi ...

Da pustim vzkliti semenom neizpolnjenim željam ...

II. VSTAJENJE

Zadnji pogled,
zavit v truden smehljalj, ki ji razbrazda rubinasto rdeče cvetove ustnic,
oči so majhne in priprte, obdane z listjem zelenega vetra, razmazanega krog in krog.
On zakriva svojo brezbržnost v prisiljeno masko in upa, da hitro mine.
Počasi polzijo besede - nerodne, prestare, usta jih ne znajo izgovoriti, ker:
so jih že tolikokrat preveč potiho, da ne zaznajo več njih zvena,
ker so njene misli pretirne kot kamen, ki ga je kot školjka toliko časa nosila s seboj
ker ...
Črne so njene roke, umazane od solz, ki so polne saj,
ko jih steguje k njemu, da mu izroči samo sebe.
Ne vidi je, saj so njegove oči zašivane skupaj z nitko posmeha.
Nestrpno podrgne ob robu hlačnega žepa - želi stran!
Grabi jo strah, rdeč se suklja v njene nosnice utripajoče v ritmu besed,
vpija se v kožo, da postaja naphana z nabrekliimi kapljami puhaste groze ...
Hoče, da bi vedel, da ga sanja, da ga sanja, da ga najde v ritmu vsakega vdih.
In ve, da je čas, da pokoplje sanje, ki ne bodo nikoli resničnost.

III. NEBO

Vpila sem v nebo in to se mi je zlivalo v žejna usta,
a njegovega imena, zažrtega v razpoke ustnic ni spralo.

Kdor pije nebo, je vedno žejen ...

V soju zvezdnih žarometov so v neskončni črni vsemirja kot majceni gumbi natisnjene
njegove oči,
čeprav so črne, se svetlikajo kot najsvetlejši zvezdi neba.

Tam zgoraj čas ne obstaja in bolečina tudi ne,
tam ni ostrih besed - te tam nimajo zvena!
In tudi sanj ni - ker te ne živijo v praznini.

Pomlad je ... topla noč se kot prah posipa name.
Kot zrele češnje bi nežno pobirala zvezde njegovih oči, če bi znala leteti.
Tja onkraj, kjer se moj svet konča in orion bi me popeljal k njemu.
A nimam kril, so le še štrclji, kjer so nekoč rasla. Bila so puhasta in bela.
Sedaj se uvela sušijo v času, ki je in ki še pride.
Strah me je ...
Čas = smrt za sanje
Sanje = smrt za dušo
In nebo ni voda ...
In njegove oči sijajo za drugo ...

M.

NEKDO JE V KAVARNI POZABIL ...

Vse mi diši.
Pesem udarja po steklih

in dež
udarja po steklih.
Stoli iz belega lesa
sestrin topel črtast pulover, diši.
Prišla je, a njen
obraz sem takoj pozabila:

>>Želite?<<
>>Kapučin. Velik.<<
(Kljuka na vratih se je pokvarila in dva
možaka jo popravljata.
Mlajši ima svinčnik zataknen za uho in
lasišče ga srbi.)
Kavarne so prikladen prostor za pisanje
pesmi
(neprestano pojejo iz vseh
kotov in špranj,
pa vsi ti ljudje, ki so tu!)
in
dež udarja po steklih.

Oči zaprem.
Slišim, zdaj je vzela skodelico.
Vajeno roko ima.
Skodelica je nežno trčila
ob okrogel majhen krožnik.
Neprijeten sesajoč glas stroja
traja le par sekund.
Potem: mi vse diši.
Slišim. Zdaj je vzela beli serviet in ga
zvila na pol.
Skodelica je vanj vtisnila krog.
Dež udarja po steklih.

(Rumena stena,
pa košarica s sladkornimi
kockami,
izložba s pecivom,
krofi in tiramisujem.
Prtiček z luknjicami,
dama za sosednjo mizo se smeji
in ima luknjice
v licih.)
>>95 centov, hvala.<<
Da mi račun in
zares

ima mehke oči,
kavne barve so.
Skodelica pa je velika, splačalo se je to
poudariti.

Kava diši.
Ja - kava mi pa res diši.

NEKDO JE V KAVARNI POZABIL TO
PESEM.

IVANA KOBAL

SE DOGAJA

Morje udarja ob skale,
kot tvoja sapa ob moje telo.

Voda si urezuje poti,
kot tvoje ime
v moje srce.

Dež pada,
kot moje solze,
ko nisi blizu.

A morje ima oseko,
voda hlapi
in obstajajo sončni dnevi.

VIII.

Tam na koncu roba mesta,
kjer konča se moja cesta,
ko večer se prebudi,
me že težko čakaš ti.

Tiho primeš me za roko,
odletiva tja visoko,
čez nebo in pa še višje,
kjer obzorje se izriše.

Tu svetloba barve meša;
lila, modra in rdeča,
le rumena še gori,
dokler v noč se potopi.

Tesno z mano si ujet,
jaz sem nežno brez besed,
ko v objemu zažariva
in nad zvezdami zaspiva.

XV.

Sled poljuba dolgo ostane,
na licu pusti odtise omame,
da diši po barvah poletja,
posutih z listi rdečega cvetja.

Njegov okus se nikdar ne postara,
s časom ne izgublja svojega čara,
z vsakim naslednjič še bolj te zavije
v svoje napeve znane melodije.

Pravi poljub nikoli ne mine,
vedno znova vrača spomine,
strasten in glasen, a vedno nežen,
poje ti srečo, poje ljubezen.

XIX.

Zate dneve v tednu štejem,
levim nogam se le smejem,
saj oblakov se dotikam
in z nasmehi srečo slikam.

Že opuščam čokolade,
ti premagaš vse razvade,
še za avte se zanimam
(Ponavadi le ugibam).

Trikrat dnevno se počesem,
v dežju rock'n'roll zaplešem,
vsako noč, ko zamižim,
si te močno zaželim.

Črno-beli film pobarvam,
skozi okno se zaslanjам.
Če pozabim, kar me zmede . . .
Znam na pamet vozne rede!

Pesmi pojem, pesmi pišem,
naju na nebo narišem,
vse le tebi, vse le zate,
noro nora jaz sem nate.

XX.

Sem povsem drugačna roža,
nisem cvetka, tulipan,
sonce mi je tvoja koža,
ljubim temo kakor dan,
kadar zate zacvetim.
Sama hitro ovenim.

Ne živim od vode iz vaz
in ne kradem kapljic rosi,
raje čutim tvoj obraz,
tvoj parfum me k tebi nosi,
da več ne vem kako dišim,
po sebi, tebi . . . se vrtim?

Moji listi so dlani,
te ne plešejo k višini,
za tabo iščejo sledi,
vedno rastejo v bližini
tebe, tvoja topla sreča,
zame je pomlad dehteča.

XXII.

Nič ne reci, ni besed za konec dneva,
ko sladko z grenkim se odeva
in poje pesem brez napeva.

Nič ne reci, ne šteje dotikov hrepenenja,
ne glej na čas, kako razpenja
sebičnost svojega hitenja.

Nič ne reci, z očmi v očeh srca ostani,
samote nama ne naznani,
že sama pride, tiho rani.

Nič ne reci, moje misli tvoje vejo,
ti dihaj dihe, ti povejo,
da midva vedno bova eno.

XXIII.

Zmrzlo jutro, dež v zraku,
osamljena klopca v parku.
Ob polju sključene breze,
golo nebo, niti poteze.

Šumijo valovi sivo zelene,
obzorje zastrle so mokre koprene.
Preludij potihne, konec predtakta,
zastalo je bitje, usoda prekratka.

Sence? Pregnane v nemo drhtenje
slepe svetlobe, nje tiho življenje
čaka te, čaka! Barv ne zamenja.
Prinesi ji cvet, nov svet hrepenenja.

ELANOR

LJUBILI BOMO

Veter prek mokrega nosa
od potu – življenje!
Zamrazi, pregreje,
trave
zelene
In žge me sonce v roke, močno!
Moje mišice ... vse, vse!
Me drži,
Zapiha (ljubim hlad preko las in dreves,
vrhov)
Narejena sem za daleč
Za napor sem narejena, grem!
Živim, končno –
Srce mi bije in voda, potok, cesta
Cesta!
Moč imam.
V nogah, duši,
Žilava, držim se!
Ne bom omagala in me bom padla ...
Moč v krvi, slast!
Stisnem zobe –

še malo, še dlje! Še malo, se držim
grem.
Vročica lica, kri. Mimo zemlje, ki jo požirajo
Korenine
Cvetje se krasi iz njenega močnega
živeža!
Listje potem odpade in se zgrudi:
Novo, novo! Od globin zemlje smo
Od globin smo
zrasli
Vzdigujemo

Se gor, gor! Je naša smer
Počasi

kri čutim, življenje
Vržem se, vroča, v vodo,
V travo, v liste
mi cvetje polize pot
mi nakodra trepalnice in lase
Drevje cvete in nam bo dalo živež.
Vode so čiste in jih pijemo.

Življenje bom začela znova

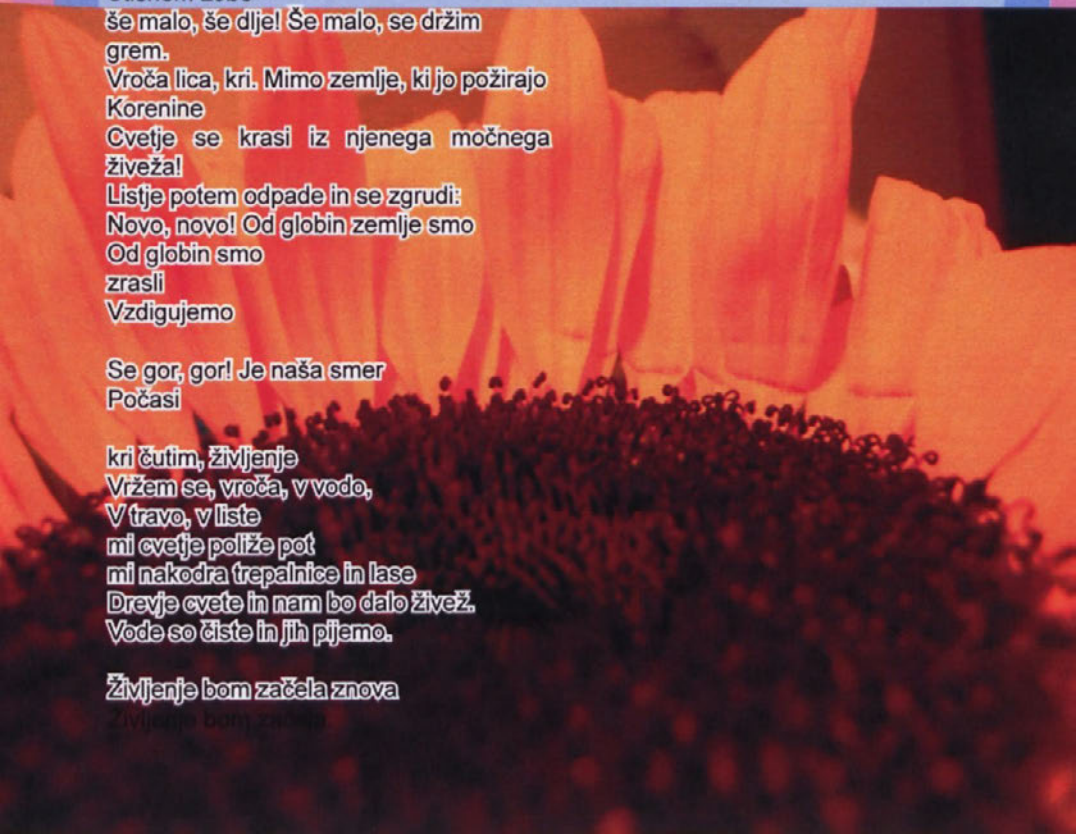
Menda je to recept,
menda.

Bom živela še!
Še bojo cveteli travniki
rumeno in novi ljudje (bodo ko čudeži)
prihajali na svet in

Ljubili bomo in

ljubili bomo, ja.
Ja.

I.K.

VIENNA

Muzika starega cigana

(harmoniko ima)

Prikupni grmički

Kot narobe obrnjeni glaži pudinga
vanilijevega, zagotovo
nanizane kepe po pokošeni travi
Zalito precizno

Opera

pretkana z lučmi

žlahtnimi tkaninami kril

Očala japonske turistke na stojšču

Naja je mlademu beraču podarila kos
pice,

čez eno uro

ga je videla z neko žensko

Hoditi

(z leseno nogo v nahrbtniku)

Malo beračev

Veliko ljudi iz juga

prodajajo kebab in imajo veliko otrok

Otroci se igrajo na igriščih

Rjave močne obline

Sacher torte

Nordsea

zlate Mozart kugeln

Mozartove krogle

zlata stara kavarna

Kava: pet evrov, šest

S sončnicami je okrašena

(tista na naši mizi bo danes uvela,
ker nima peclja v vodi!)

Menda so tu pisatelji pisali svoje knjige.

Menda je tu prikladen kraj za take stvari.

Ne govori glasno, šepetaj!

Pripri vrata, kadar izstopaš.

Imej uglasjene korake in misli.

Kako dobro se je spalo ...

Zdaj jo ukrade njen dragi
spet

Veliki dvor dostojanstveno čaka

Muzika

pa vse te vile

Secession

muzika, sem rekla

Muzika – kako lepa beseda.

Prelestni gospodje srkajo šampanjec

S svojimi lepimi ženami in

uporniškimi hčerkami

Me se igramo, da smo izmed njih,

kot pri Pepelki

bajno

Opera

Z milijon kristalov, luči

okrancjana

(ta beseda pa ni knjižna)

Samo: kaj ko se ne vidi odra iz vseh
sedežev!

In je arhitekt zaradi kritik naredil samo-
mor.

Mi pa ležimo po travi

pudingi, vrtnice

spet

Kitajec v rdeči obleki

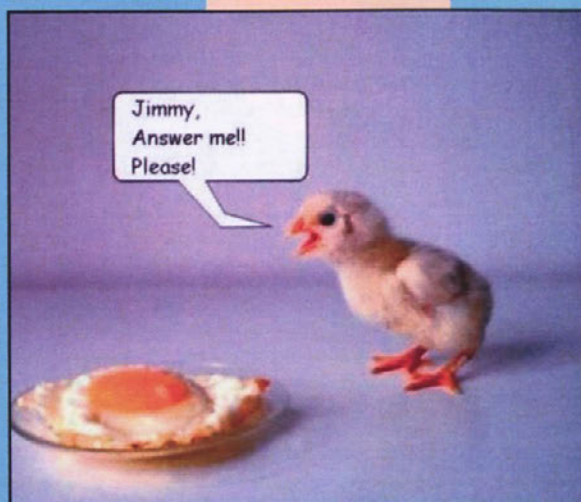
(Izvaja svojo točko z jajci in teniškiimi

loparki, ki jih meče v zrak)

Ležimo po travi

Wien.

ŽIVOBARVNE POČITNICE

Poletne počitnice že dolgo ne predstavljajo več le ležanja pod mediteranskimi borovci, lizanja Ledo sladoleda in kopanja v toplém Jadranskem morju. Vedno več primerkov jeseni v šolo pride z novimi, nenavadnimi predmeti, ki jih v Sloveniji gotovo ne bi mogli najti, niti v najbolj zakotni orientalski trgovini. Ne moremo se izogniti vprašanju: "Kje si pa to kupil/a?" In debata o njegovi/njeni poletni avanturi je neizogibna.

Nad okni avtobusov pri vsakodnevni vožnji skozi domače mesto, na uličnih svetilkah in stenah opečnatih stavb ob nočnem sprehodu nas opazujejo. Letaki. Posterji. Plakati. Megalomanski plakati. Vsi živobarvni in polni neke daljne energije, ki nas z vabljivim šumenjem tropskega morja in šelestenja visokih kokosovih palm zapeljejo na izlet na loterijo. S televizijskih ekranov nam z mišičastimi rokami

mahajo in mežikajo eksotični obrazi manekenov in koščenih manekenk ter z narejenim naglasom vabijo na "sanjske" počitnice za vse in vsakogar (ki ima denar, najbrž!).

In pri vsej tej propagandi (kateri je še ŠGV podlegla z dobavo pisanih prospektov z dragimi jezikovnimi tečaji v tujini), se je pogled družbe na potovanja močno spremenil. Letalske družbe čez noč spreminjajo in dodajajo nove in še bolj novejšje ugodnosti; na Karibe za 100 €, v Hongkong za 15 €, v London že za 0,01€! (Seveda je omemba taks za ta podjetja očitno nepomembna.) Hoteli, apartmaji - dragi. Hostli - ugodnejši, "razna žlahta" raztresena po tujini - brezplačno. (Splača se imeti "veliko familijo" in ugodne sosedske odnose.) V neki reviji pa sem celo brala o neki najnovejši in ugodni varianti za avanturistične počitnice. Pri tem enostavno prespiš na kavču tujca, ki si ga ali pa niti nisi imel priložnosti spoznati (kogar zanima kaj več, naj malo posurfa po internetnih vodah, v zalivu z naslovom: <http://www.couchsurfing.org/>).

Iz tega bi lahko rekli, da si lahko avanturistične počitnice privošči vsak. Mogoče. Vendar prej bo potrebno delati še cele poletne počitnice. Noč in dan. Dan in noč. In če se bo na koncu nabralo dovolj papirkov in zlatnikov, bomo postavljeni pod še težje vprašanje; ali se res splača ves ta zgaran denar, za katerega smo se potili ter se odrekli morju, bazenu in taborjenju s prijatelji porabiti za en teden užitka. Da ali ne?

Za tiste, ki ste odgovorili s pritrdilnim odgovorom, vam v tej številki Isker ponujamo par predlogov dijakov, kam odpotovati to poletje.

Maurica

ALBANIJA

Kdor bi rad поблиžje spoznal južne pokrajine, mu predlagam ogled Albanije. Sam sem jo doživel lani. Najbolj so me navdušile peščene plaže brez nadležnih turistov. Skoraj sto metrov samo zase. Čeprav je pokrajina revna, lahko to revščino zameglimo z plažami, ki so vrhunsko urejene z zelo malo popravki človeških rok.

NEMČIJA

Če ste naveličani vročih dni, poletnega vrveža, obilice romarjev in dolgih cestnih zamaškov, ki vodijo na obalo bo obisk nemških pokrajin, polnih zelenja, urejenih naselij s kupico rož na oknih in prijaznih domačinov. Odlična destinacija za vaše naslednje nepozabne počitnice.

TUNIZIJA

Tunizija je na meni pustila poseben pečat. Kljub zelo nizki ceni smo doživeli ugodje in zabavo. Priporočam jo vsem, ki se ne bojite vročine in vožnje z letalom.

MADŽARSKA

Budimpešta: starodavne stavbe, nerazumljiv smešen jezik, cigani, pekoča začinjena hrana, paprike, Donava, mnogo dogajanja in plesa.

GRČIJA

No ... križarjenje se že samo po sebi sliši "ful" zakon in v resnici tudi je. Predvsem je zelo dobro, da je na ladji poskrbljeno za vse generacije, saj imajo fitnes, barčke, plesne tečaje, gledališče, vrtec, igralnice, kozmetični salon, savno, frizerja ... in celodnevno animacijo. Predvsem pa je pomembno, da si izberete dobro destinacijo, da je potem vse še toliko bolj zanimivo. Midve vam to toplo priporočava.

EGIPT

Podvodni raj za potapljače sredi puščave. in uživače! Najlepše je zaspati na plaži.

POČITNIŠKO BRANJE

UŽIVAJTE V POLETNEM BRANJU!

BERENIKINI KODRI

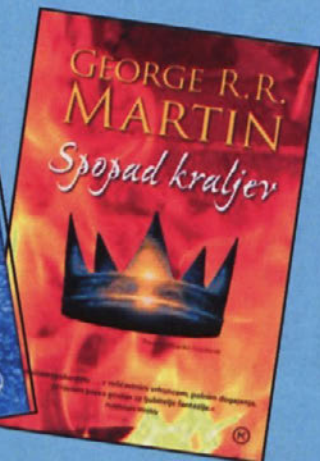
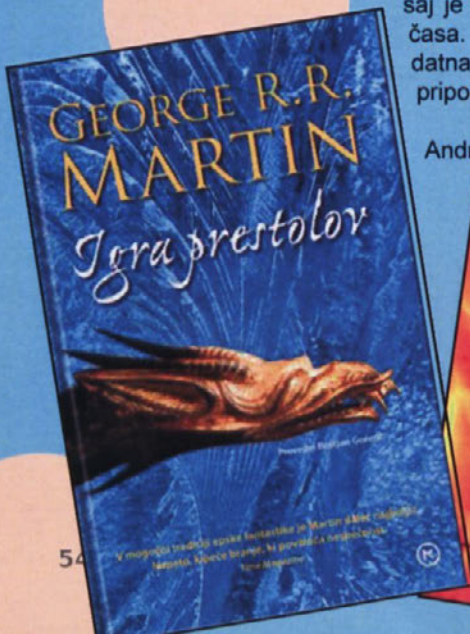
Zakaj? Ker je provokativna. Ker te "zadane u bistvo", da na koncu ostaneš brez besed. Ko spoznaš, da črno ni črno in belo ne belo, da smo vsi zmes obojega. In ko stopiš na drugo stran in spoznaš, da za masko popolnega idealiziranega življenja enega najstnika leži živa praznina, ki neusmiljeno žre. Je rešitev za lepega Nika in albinko Anino? Mogoče ... Ko on spozna, da je njegov svet premajhen in da je ljubiti nekoga, lahko tudi boleče. Knjiga, ki je trda. Neposredna. Brez solzavega nakladanja. Knjiga, ki se vtisne vate. Preberi jol!!!!

IGRA PRESTOLOV

Odlična fantazijska knjiga, ki svojo pripoved črpa iz srednjeveške mitologije. Pisana je na zelo zanimiv način, povrh vsega pa je domala ne moreš izpustiti iz rok, dokler je ne prebereš do konca. Je prva iz sage Pesem ognja in ledu. Prevedeno je tudi njeno nadaljevanje Spopad kraljev. Priporočam vam jo predvsem za dolge počitniške dni, saj je razmeroma dolga in vas bo zaposlila za nekaj časa. Za največje navdušence pa povem, da se dodatna tri nadaljevanja da dobiti v angleški izdaji. Toplo priporočam!

Andrej Raspor

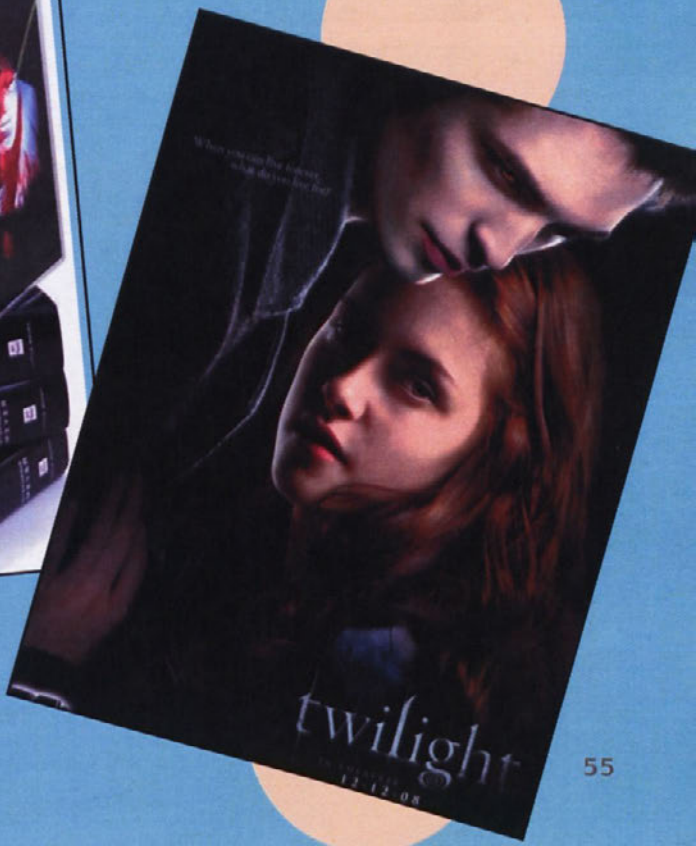

SOMRAK

Kljub temu, da knjiga velja za tako imenovano knjižno uspešnico in jih seveda veliko pomisli na ceneno knjigo s srečnim koncem, se meni knjiga še zdaleč ni zdela takšna. Sicer pravijo, da »Ima vsako tele svoje vesele!« ter »Vsake oči svojega malarja!« In priznam, da sem bolj romantični tip, vendar je branje te knjige zame predstavljalo posebno doživetje. Kljub temu da sem si prej ogledala film, ki je bil posnet po njej, knjige nekako nisem mogla spustiti iz rok. Lahko bi se reklo, da je v našem razredu nastala nova odvisnost, za katero je odgovoren prav Somrak. Knjiga je mešanica avtoričine domišljije, ljubezenske zgodbe, starih legend, medsebojnih odnosov in še marsičesa. Je še ena zgodba, ki govori o tem, kako velika in nepredvidljiva je ljubezen.

Glavna junakinja Bella pripoveduje svojo zgodbo. Je zgolj še ena najstnica, ki zapusti svoj domači kraj ter mater in se preseli v zakotno in vedno oblačno mesto na severu države. Življenje v tako odročnem in mrzlem mestu se ji ne zdi ravno primeren kraj za razburljivo življenje, vendar se vse to spremeni, ko v njeno življenje vstopi postaven mlad fant Edward. Če pa želite izvedeti več, si izposodite knjigo v najbližji knjižnici (imamo jo tudi v naši šolski, vendar je čakalna lista kar dolga) in želim vam prijetno branje.

M.K.

ŽIVLJENSKA ZGODBA SKOZI OBJEKTIV

Glej mami, knjiga!
(9 mesecev in pol)

Sem deklica mlada, vesela ...
sem pravo slovensko dekle ...
(na stričevi poroki, 3 leta)

Ali ugotoviš, katera je naša profesorica?
Pomoč: kratki lasje so bili takrat v modi.
(na rojstnem dnevu, 12 let)

Prepustnica v najstniški svet
(13 let)

Divja študentska leta ...
(na ekskurziji v Gradežu, 23 let)

Srečna sem, ker sem ženska!
(grad Rihemberk, 25 let)

V sožitju z naravo.

JIH POZNATE?

1. Kdo ima brata ali sestro dvojčico?

- a) Emilija Grahor
- b) Polona Strnad
- c) Andreja Inkret

2. Kaj je hotela postati prof. Martina Smrdel Podbersič?

- a) Pop zvezda
- b) Policistka
- c) Profesorica

3. Kdo je nedonošenček?

- a) Barbara Eisenzopf
- b) Miha Šuštarčič
- c) Stanko Fajdiga

4. Kdo od naštetih gre na U2?

- a) Bojana Kompara, Martina Podbersič Smrdel
- b) Igor Hodak, Bojana Kompara
- c) Igor Hodak, Irena Krapš Vodopivec

5. Kdo je profesor z največ otroki?

- a) Andrej Vovk
- b) Tatjana Božič
- c) Jana Grohar

6. Kateri je največkrat rabljen vzklik prof. Vovka?

- a) »Lubi bug«
- b) »Majke mile«
- c) »Bwgi Ludvig«

7. Kakšna je naravna barva las profesorice Irene Krapš Vodopivec?

- a) oranžna
- b) svetlo rjava
- c) blond

8. Za katero moštvo navija profesorica Eisenzopf?

- a) Milano
- b) Udinese
- c) Juventus

9. Kako se imenuje ulica, kjer stanuje največ profesorjev?

- a) na Travi
- b) na Trati
- c) na Senu

10. Katera je najljubša jed profesorja Bogomirja Trošta?

- a) puding
- b) polži v smetanovi omaki
- c) štrudl

11. Kdo je najboljši plesalec na naši šoli?

- a) Suzana Kugonič
- b) zakonca Grahor
- c) g. ravnatelj

12. Katera je najljubša knjiga profesorja Vidmarja?

- a) Živalska farma
- b) Na kmetiji je lepo
- c) Sveto pismo

13. Največja Party animal na šoli?

- a) Danjel Sušnik
- b) Jernej Vidmar
- c) Sonja Matelič

14. "Najljubši" pevec prof. Pregeljca?

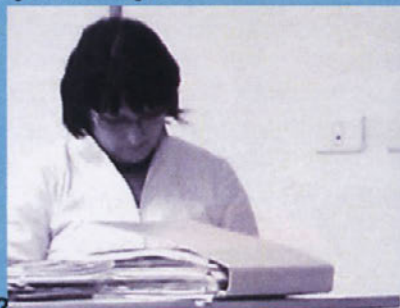
- a) Mile Kitič
- b) Damjan Murko
- c) Lepi Dasa

15. Kateri do profesorjev je vozil oldtajmerja?

- a) Sonja Černigoj
- b) Ivan Albreht
- c) Irena Breščak

16. V kakšnem odnosu je prof. Mozetič do svoje žene?

- a) Copata
- b) Predpražnik
- c.) Prisklednik

17. Kateri profesor oz. katera profesorica je preživela svoje sedemnajsto poletje v Franciji?

- a) Sonja Černigoj
- b) Igor Hodak
- c) Teja Pišot

18. Kdo od profesorjev je prevedel del uvoda v 7. del Harry-a Potterja?

- a) Ivan Albreht
- b) Bogomir Trošt
- c) Andreja Inkret

19. Kam se je pred mesecem preselila prof. Krapš Vodopivec?

- a) v Kanal
- b) Na Ribnik
- c) Na Cesto

20. Kdo daje najboljši zgled dijakom z rednim nošenjem "cokel"?

- a) Sebastjan Mozetič, Irena Breščak, Marija Slavec
- b) Sebastjan Mozetič, Stanko Fajdiga, Andrej Vovk
- c) Irena Breščak, Marija Slavec, Danjel Sušnik

21. Kdaj ima prof. Prosen zadnji rok oddaje v porodnišnici?

- a) Konec julija
- b) Konec šole
- c) Konec avgusta

Če si pravilno odgovoril na:

Manj kot 7 vprašanj:

Sram naj te bo!!! Skrbi te samo za svojo zadnjo plat. Še pomisliš ne, da imajo tudi profesorji svoje zasebno življenje z divjimi in vročimi dogodivščinami. Skrajni čas je, da malo pobrskaš po njihovih kartotekah in poizveš nekaj o njih. Poletje ti dopušča prosto pot.

Od 8 do 14

Tvoje znanje o profesorjih je zadovoljivo. Očitno pridno poslušáš pri pouku in ti tako ne uide nobena zanimiva malenkost o profesorjih. Toda če boš želel priti do največjih šolskih skrivnosti, boš moral vložiti več truda. Saj veš, parfum je v majhnih stekleničkah. Težava pri tem je, da jih hitro spregledaš.

Do 21

Profesorjev ti ni treba ravno zasledovati po plaži in jih ponoči iskati z največjim teleskopom. Če pa to res rad počneš, te Iskre ne bodo grajale. Da ne bodo slike ostale nepoznane, nam lahko poslikaš kakšen zanimiv prizor in nam jih z novim šolskim letom prineseš. Rade volje jih bomo vključili v novo številko Isker.

Pravilni odgovori:
1.-b, 2.-b, 3.-c, 4.-b, 5.-a, 6.-c, 7.-b, 8.-a, 9.-b, 10.-a, 11.-c,
12.-a, 13.-b, 14.-a, 15.-a, 16.-b, 17.-c, 18.-c, 19.-b, 20.-a, 21.-a

IZPOVED 4.C

era ima danes ~~#~~ rajstni
 dan in zato to imela
 polepljen avto, tako pravi
 Maruša, ki pa ni ravno pri
 pametnih, namreč primanjkuje ji
 veliko izkušenj in tudi vsakršni
 izpit. Ja ~~od~~ od ravnatelja
 pa ko neki prti blodi kar
 mi ni nič. Rekel je da imamo
 raje, a ne morem iti, saj
 morem iti v Mercator po
 zobno pasto ker imam potem
 zobarja in mi to naredil
 phombo, da me tam mogla
 jsti dve uri, ziker! Maruša
 je pa cudno bitje, ker jo
 zanima kaj pišem, to kar
 pišem se mi pa zdi da ne
 ti ona tega razumela. To je
 raspravljali esej na temo biti
 pameten in matematika je
 zelo cudna. V nedeljo je velika
 noč in smo jedli pršut - konj
 čakan!!!

A man with short dark hair is shown from the chest up, looking upwards and to the left. He is wearing a black t-shirt with the word "verlas" in white and "EST 19" in yellow below it. The background is dark with a bright light source creating a circular glow behind him.

verlas
EST 19

TOP MODEL

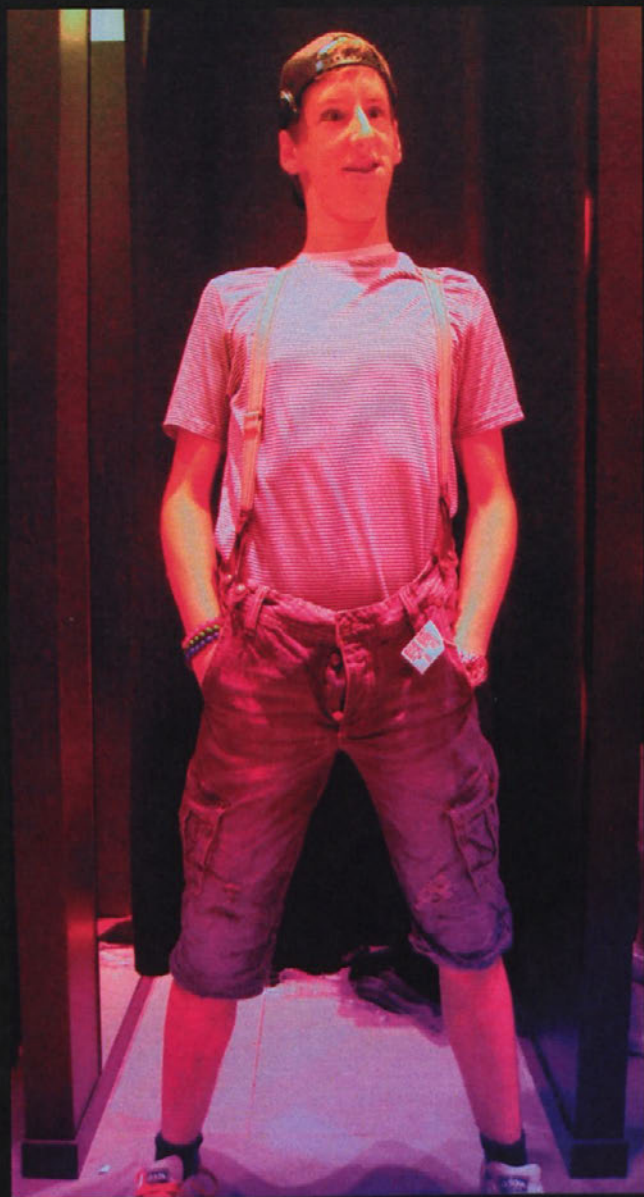
by Luka Gorjan

POKER FACE

ŠMEKSI

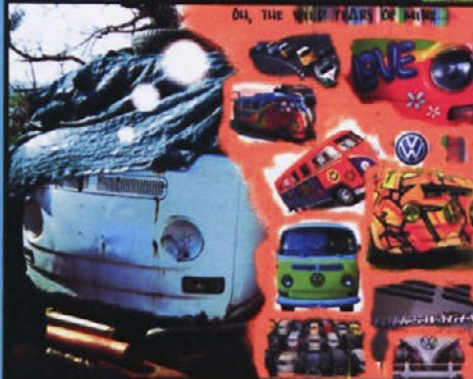

MAMIN SINKO

EVERYBODY HAS
FORGOTTEN ABOUT ME...

A red and white Volkswagen bus is shown from a front-three-quarter view. Above the bus, the text "OH, YEA!!" is written in a large, bold, black font, slanted upwards. The background is a light yellow with a pattern of stylized, multi-pointed starburst or flower-like shapes. The bus has a white front and roof, and a red body. It has a license plate that reads "1967".

STRIP

Dober stripar mora imeti tako pisateljsko kot tudi režisersko žilico, da spravi zamisel na papir, pa mora obvladati še zapleteno vijuganje s pisalom ali računalniškim hišnim ljubljencem - miško. Biti mora dober psiholog in imeti polno glavo in rokav idej za stresanje le-teh na plano. Vse to naše briljantne striparke obvladajo. Pa naj si sedaj še kdo drzne pripomniti, da strip ni umetnost.

★ LOL ★

HOROSKOP

Oven

Nehajte komplicirati in vzemite svoje življenje v roke. Če ni že prepozno.

Bik

Spoznaj udarno moč fizike, je slogan fakultete za naravoslovje in matematiko. Vi se boste z njim spoznali poleti med popravci.

Dvojčka

Neskončni obiski nakupovalnih centrov vas bodo spravili v slabo voljo, saj nikakor ne boste našli primernih kopalk. Saj ste si sami krivi - letos je bila rojstnodnevna torta pač prevelika.

Rak

Skrajni čas je že, da pogledate iz varnega zavetja svoje hiške in se podate na krajše potovanje. Morda boste pa odkrili kaj novega.

Lev

Res je, da so počitnice med drugim namenjene tudi žuranju, a ne pretiravajte, prihranite nekaj energije za jesensko lenarjenje.

Devica

Napočil je čas, ko boste morali malo bolj popaziti na svojo devičnost. Še posebej pazljivi pa bodite s tujci.

Tehtnica

Po plažah sedaj kar mrgoli pomanjkljivo oblečenih osebkov nasprotnega spola, zato izkoristite ta čas in ne varčujte s svojimi čari.

Škorpion

Spustite humor na plan, ni nujno, da ga bo kdo razumel. A vaši duši bo to kljub vsemu dobro delo.

Strelec

Celo leto ste pridno garali, zato si lahko sedaj mirne duše privoščite nekaj dni počitka. Okolica vam bo hvaležna.

Kozorog

Poleti je odlična priložnost, da kak cekin pade v vaš mošnjiček tudi po lastni zaslugi. Prej ali slej bo babičina penzija nehala polniti letga in takrat vam bodo izkušnje še kako prav prišle.

Vodnar

Ne trmarite, pustite "umetnost" ob strani in prihranite glasilke. Mogoče jih boste kdaj za kaj koristnega potrebovali.

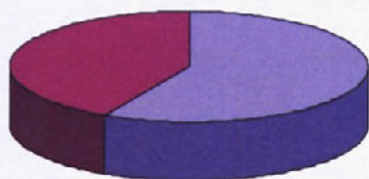

Ribi

Šole je že konec, zato bi bil čas, da zapustite varno zavetje svoje domišljije in se spet vrnete v realnost.

STONEWALL & POOH

Ali si šel lani na morje na Hrvaško?

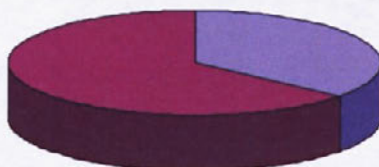
■ Da
■ Ne

ANKETA

Mislím, da so podatki dokaj zgovorni, zato ni potreben noben komentar. Če ne veš, kam bi šel med poletnimi počitnicami, obrni na stran Živobarvne počitnice.

Ali greš letos na morje na Hrvaško?

■ Da
■ Ne

	9	2				5	3	
4			3		2			1
3				6				4
5		6				4		9
1			8		6			2
	3			2			1	
		4				6		
			1		8			
				3				

Kaj misliš o ljubezni na prvi pogled?
To je tisto pravo! Tako prihraniš precej časa in denarja.

Parček v postelji.
On: Povej mi tri besede, ki ljubezenski par povežejo za vedno!
Ona: Jaz sem noseča!

Na letalu so Italjan Slovenc in Bosanc. Italjan odpre vrata letala ter vrže dol makarone in reče: tega imamo pri nas dovolj. Ko to vidi Bosanc, zagradi škatlico cigaret, jo vrže dol in reče: tega imamo pri nas dovolj. Slovenc hitro steče ter porine Bosanca dol ter zavpije: TEGA IMAMO PRI NAS DOVOLJ !!!

Medved naredi zabavo, povabil je vse živali, tudi stonoga! Na zabavi so čakali, da pride stonoga. Ko je postala noč, so se zabavali, ampak bilo je kmali jutro in odšle so vse živali domov. Na vratih pozvoni stonoga. Medved ji odpre in jo vpraša: "zakaj te ni bilo?" Stonoga pa vpraša "zakaj si pa na vrata napisal "obriši si čevlje"?"

Pri razredni uri učiteljica reče, naj vstane tisti, ki meni, da je neumen. Nekaj časa nihče ne vstane, čez nekaj časa pa vstane Janezek. Učiteljica vpraša Janzka: »Janezek, zakaj meniš, da si neumen?«
Pa Janezek odgovori: »Saj nisem, vendar me boli srce, ko samo vi stojite!!!

Fakir je vstopil v trgovino z železnino in rekel prodajalcu:
»Dva tisoč žebeljev, dolžine 15 cm.«
»Zakaj pa boste potrebovali toliko žebeljev?« je radovedno vprašal prodajalec.
»Žena nama bo preoblekla postelji.«

Policista patroljirata po cesti in eden najde ogledalo. Prvi se pogleda vanj in reče kolegu:
»Poglej, moja slika!«
Drugi pogleda in reče:
»Uh, kako si grd!«

»V našem podjetju pa iščejo blagajnika,« je Uroš povedal prijatelju Juretu.
»Kako? Ali niste prejšnji teden zaposlili novega blagajnika?«
»Smo. Saj ravno njega iščejo.«

[illegible]

Šolsko glasilo

37.014.77

ISKRE

Iskre

inv.št:K /

18044

Semenišče Vipava

18044